MAZPULKS

MĒNEŠRAKSTS JAUNATNEI UN MAZPULKU DALĪBNIEKIEM

1934.

№ 12

SAVIENĪBAS „LATVIJAS LAUKSAIMNIECĪBAS CENTRĀLBIEDRĪBA“ IZDEVUMS

Pavairojat cukura,

šī veselīgā uzturas līdzekļa

lietošanu,

jo visu vajadzīgo cukuru jau ražojam paši.

J. M. Sniķers,

Rīgā, Kungu ielā 29, paša namā.

Kolonialpreču un siļķu lielfirgotava un miltu rūpniecība.

Piedāvā visas kolonialpreces un miltus, paša maluma, par lētākām dienas cenām.

Iepērk no lauksaimniekiem auzas, miežus un kviešus.

A. Gulbis,

grāmatu izdevējs,

Rīgā,

Kr. Barona ielā № 14.

Akc. sab.

„Moritz Feitelberg" Rigā

Modes preču nams.

Brīvības bulv. № 3. **Brīvības ielā № 67.**

MAZPULKS

LATVIJAS LAUKSAIMNIECĪBAS CENTRĀLBIEDRĪBAS, KURZEMES LAUKSAIMNIECĪBAS BIEDRĪBU SAVIENĪBAS, ZEMGALES LAUKSAIMNIECĪBAS CENTRĀLBIEDRĪBAS UN LATGALES LAUKSAIMNIECĪBAS BIEDRĪBU SAVIENĪBAS MĒNEŠRAKSTS JAUNATNEI UN MAZPULKU DALĪBNIEKIEM.

IZNĀK KATRA MĒNEŠA 15. DIENĀ.

REDAKCIJA UN EKSPEDĪCIJA: RĪGĀ, BAZNĪCAS IELĀ № 4-a. TĀLRUŅI: RED. — 21617, EKSPED. — 22322.

ABONĒŠANAS MAKSA: GADĀ LS 1,50; ATSEVIŠĶS NUMURS 15 SANT.

SLUDINĀJUMU MAKSA 1/1 L. P. — LS 60,—; 1/2 L. P. — LS 30,—; 1/4 L. P. — LS 15,—.

IV. gada gājums. 15. decembrī 1934. g. № 12

Stud. theol. Arnolds Lūsis.

Ziemassvētku prieks.

Ir notikumi, kuŗus neaizmirst. Par vienu no tādiem mums nākas runāt Ziemassvētkos. Tas — Jēzus piedzimšana Betlemē, nabadzīgā ganu būdā, kur apmetušies bij namdaris Jāzeps un viņa sieva Marija.

Bet dzīve ir savāda un neizprotami ir Dieva ceļi. No nabadzības un trūkuma cilvēki nosēžas karaļu mirdzošos troņos. Un karaļi daudzreiz spiesti greznos tērpus apmainīt pret vienkāršām un nevērtīgām skrandām. Tas, kuŗam tauta ir gavilējusi sajūsmā, tas, kas vaiņagots ar slavas vaiņagiem — bieži vien ir aizmirsts otrā dienā un viņa laicīgo darbu slava bez atbalss ir izdzisusi mūžībā. Vēsturnieki, gudrie un dzejnieki nodzied tam slavas dziesmas, un nākošās paaudzes nezin viņa vārdu vairs.

Citam dzīve ir sagādājusi tikai sāpes un ciešanas. Viens tas ir gājis savu ceļu, nesaprasts, zaimots un pat nīsts. Un tomēr — paiet gadi, paiet gadu simti un tūkstoši, bet visiem palicis atmiņā viņa tēls un tas dzīvo tāļāk cilvēku atmiņās un sirdīs. Viņš kļūst par karali, kas valda nevaldot, kas ir stiprs arī bez varas līdzekļiem.

Kāds ievērojams zinātnieks arī Jēzu Kristu ir nosaucis par karali, un viņa dzīvi no Betlemes līdz Golgātai par mīlestības karalisko uzvaras gājienu un triumfu. Bet — kur tad ir viņa karaļvalsts? Kur viņas pilsoņi? Kur satversmes iekārta? Tā ir kristīgā baznīca, kuŗa veidojās pēc tam, kad mācekļi pārliecinājās, ka Jēzus nav palicis nāves varā, bet iegājis Tēva valstībā. Šī valsts pastāvējusi ilgāk kā citas, kas reiz mirdzējušas spožumā un varā, kā valstis, kas kādreiz izlikās neuzvaramas un nesatriecamas. Un viņa pastāvēs arī turpmāk, kamēr vien cilvēki ilgosies pēc pestīšanas, kamēr tie gribēs savu dzīvi nostādīt uz labākiem un skaistākiem pamatiem. Šī valsts nebalstās un negrib balstīties uz varu un pārspēku. Viņas stiprums ir — mīlestība, kuŗā cilvēki jūtas kā brāļi, kuŗā izlīdzinātas top visas plaisas starp taisno un grēcīgo, stipro un vājo, pirmiem un pēdējiem sabiedrībā. Mīlestība ir šās valsts pirmais un pēdējais likums, kuŗam padoti visi, kas Jēzu Kristu uzlūko par savu karali. „Cilvēka dēls nav nācis valdīt, bet kalpot", — saka Kristus saviem mācekļiem un jūdiem, kas ar viņa palīdzību gribēja satriekt drupās ienīstās Romas varu. Lielākais nav tas, kas valda, bet gan tas, kas kalpo, kas savu dzīvi grib upurēt brāļu un māsu labā, kas ir ar mieru sāpju un rūpju nomākto cietēju krustu ņemt uz saviem pleciem un tāļāk nest. Tā tad Kristus ir karalis šī vārda neparastā nozīmē. Viņa piedzimšanu mēs svinam svētkos, kas nostājušies jau ir vārtu priekšā. Un svētku gaidās sirds jau gavilē, sit straujāki prieka jūsmās, jo katrs zin, ka Ziemassvētkos to neaizmirsīs vecāki un draugi, zin, ka šai laikā cilvēki top labāki savā sirdsprātā. Varbūt, ka arī jūs jau tā paklusām esat mēģinājuši ieskatīties skapī

vai atvilknēs, lai uzzinātu, kādu dāvanu saņemsat no savas mīļās māmuļas un tēva? Varbūt jau izmeklēta ir eglīte mežā un sagādātas sveces viņas izgreznošanai?

Bet — draugi, vai esat padomājuši arī par to, ko dosat citiem? Vai arī jums nebūtu jāsagādā kāds prieka stars saviem tuvākiem un tāļākiem draugiem? Kāda būs tā dāvana, ko jūs dosat? Ir viena. Skaista. Cēla. Tā — sirds. Sirdi mīlestībā atdot citiem, — lūk, skaistākā dāvāna, ko varam vecākiem un draugiem piešķirt Ziemassvētkos. Tādu dāvanu arī Kristus prasa no saviem pavalstniekiem, jo tur, kur mīlestība valda, ir Kristus īstā un patiesā valsts. Tikai tur cilvēki apzinās kā viena Tēva bērni, kā viena karaļa pavalstnieki. Kristus piedzimšanas svētkus varam nosaukt arī par dievišķās mīlestības nākšanu pasaulē. Un tas piešķir Ziemassvētkiem viņu gaišo un priekpilno noskaņu. Svecītes aizdegt egļu zaros, dziedāt skaistās svētku dziesmas mēs varam katru dienu. Un tomēr sajutīsim, ka kautkas nav tā, kā tam vajadzētu būt, ka trūkst kaut kā — trūkst Kristus mīlestības siltuma.

Bet — Kristus nav tikai vienīgi karaļis, kas valda pār saviem pavalstniekiem ar mīlestības likuma palīdzību. Mēs viņā saskatām kautko vairāk — proti, savu Pestītāju, kas nācis glābt pazudušos un aizvest tos atpakaļ īstās tēva mājās. Viņš mācīja cilvēku uzvarēt grēku, izrauties no ļaunuma un tumsas valgiem, jo atmodināja cilvēkā sirdsapziņu, kas lika un liek mums saskatīt savas vainas un pārkāpumus, kas liek mums meklēt piedošanu, salīdzināties ar Debestēvu un cerēt uz viņa žēlastību. Tamdēļ Kristus vispirms iet pie grēcinieka, pie cilvēka, kas dziļi grimis dzīves purvā, jo veseliem jau ārsta nevajaga, bet tiem, kas cieš. Kristus ir mācījis cilvēkiem kādu skaistu tikumu, kas pirms viņa bija aizmirsts. Un tas ir — pazemība, apziņa, ka absolūti labs un tīrs savā sirdī nav neviens no mums. Dzīve ir kā ceļš, kuŗā ejot arvien putekļi sakrājas uz drēbem un kājām. Daudzreiz cilvēks grib darīt labu, bet izdara ļaunu, grib atrast patiesību, bet atrod melus. Un Pestītājs cilvēkam pateica, ka labs ir tikai tas darbs un cilvēks, kas kalpo mīlestībai.

Šos Ziemassvētkus jūs, mazie draugi, sagaidāt vēl savas dzīves rītā. Bet aizies gadi, un jūs redzēsat īsto dzīvi viņas priekos un bēdās. Un tad jūs sapratīsat daudz labāk kā tagad — kas ir tas, kas piedzimis Betlemē, kamdēļ jūsu tēvs un māte tik bieži meklē ceļu pie viņa lūgšanu brīžos mājā vai dzimtenes klusā baznīcā. Vakars atsedz cilvēkam to, kas rītā vēl nebija redzams. Tikai tas, kas dzīvi ir nodzivojis, īsti zin, kas ir dzīve. Un kas ir Pestītāju atradis, tas saprot, ko viņam tas ir varējis dot un ir devis. Spēks, kas izstaro no Pestītāja dvēseles dziļumiem, ir palīdzējis daudziem uzvarēt pasauli un spītēt sāpēm un ciešanām. Un Viņš palīdzēs arī jums kādreiz, kad cits neviens jums palīdzēt nevarēs. Tamdēļ arī jūs varat priecāties par viņa piedzimšanu, jo Kristus ir īstais bērnu draugs un palīgs.

Ziemassvētkos, kad svecīšu gaišais mirdzums un siltums staros istabas krēslā — jums tiesība ir līgsmiem būt, jo prieks ir jaunības daļa, prieks, kuŗu pasludināja eņģeļu pulki pirms daudz gadu simteņiem, kad piepildījās cilvēces karstākās ilgas — piedzima mīlestības karalis un Pestītājs.

Ziemassvētku vakarā.

Tumst vakars kluss pār zemi apsnigušo,
Un klusi retas sniega pārslas krīt.
Tik zvaigznes mirdz pār sētu apklusušo,
Ikkatrā mājā svētku miers jau mīt.

No baznīcas skan zvanu skaņas klusi,
Tās seno Pestītāja vēsti teic;
Un katra sirds, kas skaņas dzirdējusi,
Nu domās Pestītāju līgsmi sveic.

Stāv eglīte jau katrā istabiņā,
Tās zaros spoža sveču gaisma mirdz.
Tur bērni stāv, un līgsmi skatās viņā,
Un līdz ar bērniem līgsmo veca sirds. — —

Un ārā nakts klāj zemi apsnigušo,
Vēl šur, tur retas sniega pārslas krīt.
Tik zvaigznes mirdz pār sētu apklusušo,
Ik mājā Ziemassvētku miers jau mīt...

Alberts Jērums,
Valkas dārzkopju mazpulka diženais.

Ziemas ainava mežā.

A. Treics,
Raunas draudzes mācītājs.

Gaiši mirdz uguntiņa...

Gaiši mirdz uguntiņa, kad ceļa grūtības veicis, nakts tumsu izbridis, ieraugi mīļā nama gaišo logu. Ar mirdzošiem pavedieniem, ar klusām jausmām tev no viņa mīļas rokas pretīm sniedzas. Un tikai vienas ilgas — drīzāk pie mirdzošās uguntiņas būt.

Gaiši mirdz uguntiņa, kad Jāņu naktī, no kalna uz kalnu liesmas plīvo un no birstalas uz birstalu, no sirds uz sirdi dziesmas līgo. Kurš tad par vecu, lai ugunskuram nepievienotu savu dzirkstelīti un dziesmai nepiekļautu savu balsi!

Gaiši mirdz uguntiņa, kad svētku līksmībā skan zvani, kad draugu draugi pulcēti, kad rotas uztērptas, kad valda daile un pacilātība. Ak, kurš mēs gara un miesas balvas ziedot liegtos, ja vien diena labvēlīga mums svētkus rīkot lēmusi!

Mirdz gaiši šī mūsu rokas iededzināta, sirds izauklēta un sajūsmas uzpūsta uguntiņa. Bet visgaišāki mirdz Ziemassvētku guntiņa. Visjaukāk silda Betlemes spožums. Vismīļāk glauž silītes vēsts.

Brīnišķi spēki šai mīļai mazai uguntiņai, kuŗu iededzina klusa nakts, svēta nakts. Viņa deg zaļajā eglītē, bet liekas, ka viņa tavās krūtīs iededzināta. Viņa mirdz dziļā noslēgtībā, bet liekas, ka visa pasaule no viņas gaiša. No viņas silti svētku drānās tērptai miesai, bet vēl jo vairāk aplaimotai dvēselei . . .

Mazā, mīļā Ziemassvētku uguntiņa zaļā skujiņā iemirdzas un neskaitāmas sirdis to atstaro. Klusās laimes jausmās tā ietrīcas, un no gaišu dziesmu šaltīm pārplūst pasaule. No teiku pasaules iznirst viņas gaišie smaidi un neskaitāmas rokas viņu apskaut tiecas.

Mazā, mīļā Ziemassvētku uguntiņa met gaismas tiltus pār tumsas dzelmēm un debesis ar zemi savienojas. Mazā, mīļā uguntiņa rāda gaismu un debesis steidzas aizsniegt zemi, zeme debesis. Mazā, mīļā uguntiņa liek sasniegt rokas, un draugi svētī draugus, ienaidnieki labu vēl viens otram.

Ir pienākuši laiki, kad degt un mirdzēt tiecas visa mūsu zeme, visa mūsu tauta. Ir mums kopējas svētku dienas, kad liesmās kvēlo mūsu skati, mūsu svētnīcas un upuru vietas — visa mūsu zeme. Ak, ja mūsu kalnos būtu tāda virsotne, no kuŗas pārredzēt varētu visu mūsu zemi, tad sevišķi Jāņu naktī, 18. novembrī un aizgājušo piemiņas dienā mēs redzētu liesmu dzelmi virmojam. Šais kopējo sāpju, prieku, izjūtu un solījumu dienās gribas vaļu ļaut dvēseles dziļumos kaistošai kvēlei. Gribas, lai viņa tumsu aprij, stingumu salauž, visus sārņus un trūdus iznīcina, kas pār mums un mūsu dzīvi tumšās, grūtās dienās bij nogulušies. Lai mēs brīvi, jaunradošos spēkos kaistoši, vienprātības laimes vainagoti, varētu lielai dzīvei pretī traukt.

Lai gaisma varētu tumsu uzvarēt, iesilums stingumu un salu salauzt, gaišai jāuzlēc pār mums Betlemes zvaigznei. Viņas staru liesmām jāmirdz bērnu un jauniešu sirdīs. Viņas šķīstošai kvēlei jādeg altāros un svētnīcās, skolās un mājās. Viņas brīnumspēkiem jādod impulsi mūsu domām, jūtām un gribai. Viņai jāpiepilda ar visuaizliedzošās mīlestības spēkiem mūsu dvēsele un miesa. Tāpēc celsim miera svētkos dievišķai mīlestībai altārus savās sirdīs un mājās. Ļausim tur viņai iedegties un liesmot. Ļausim viņai mūsu vidū atvērt savas bezgalīgās, plūstošās dzelmes. Ļausim viņai pārņemt mūs ar viņas radošo spēku un jauna, svētītā dzīve dzims mūsu atbrīvotajā zemē!

Ziemassvētkos.

Mazpulku dalībnieki, mēs atkal stāvam lielo miera svētku — Ziemsvētku priekšvakarā. Šogad mēs tos svinam citādos apstākļos kā pagājušos gados. Mēs svinam tos atjaunotajā Latvijā, tāpēc mums šie miera svētki jāsvin tā, lai tie būtu tiešām miera, gaismas, atziņu un patiesības svētki.

Kad svētvakars metīs krēslu, Latvijas sētās un laukos un debesu zilgmē iemirdzēsies tūkstošu tūkstošiem zvaigžņu kristalu, tad no ciemu baznīcu smailajiem torņiem plūdīs gaišas skaņas un mēs dzirdēsim: „Gods Dievam augstībā, miers virs zemes un cilvēkiem labs prāts". Katrs mazpulka dalībnieks ir solījies klausīt Dievam un vecākiem. Ziemassvētki ir taisni tie svētki, kad katram cilvēkam lūgšanā jānāk pie Dieva. Šajos svētkos mēs atminam visas pasaules patiesās, īstās, svētās un gaišās saulainās ticības iestādījumu. Mazpulku dalībnieki, nāksim dievnamā un pateiksimies Dievam, kā mēs to esam svinīgi solījušies, jo ticība ir pasaules stiprākais pamats.

Un otrs, kam mums jāpateicas, tie ir mūsu vecāki. Nav pasaulē lielākas mīlestības, kā mātes mīlestība, nav lielākas rūpības par tēva rūpību un gādību. Katrs dalībnieks lai pameklē birstaliņā eglīti, grezno to svecītēm un kopā ar tētiņu un māmiņu to svētkos dedzina. Nav skaistāku un mīļāku un siltāku brīžu, kad svētkos visi vecāki un bērni kopīgi, ar priekā starojošām sejām, sēž pie zaļās, mirdzošās eglītes. Šajos svētkos katra pienākums ir aizdzīt visas ļaunās domas, piedot visu, visu. . . Jo mēs ticam un slavējam to, kas dzimdams mieru nesis visai pasaulei un visai cilvēcei.

J. Ķinēns,
Tadaiķu mazpulka dalībnieks.

Mazpulku 5 gadu pastāvēšanas svētku dalībnieki.

Mazpulku piecu gadu pastāvēšanas svētkos.

Mazpulku piecu gadu pastāvēšanas svētku akts notika 29. novembrī Latvijas Lauksaimniecības Centrālbiedrības telpās, Rīgā.

Svētkos piedalījās mazpulku virsvadonis ministru prezidents Dr. K. Ulmanis, valdība, apgabalu centrālo lauks. organizāciju mazpulku nodaļu vadītāji, daudzi jaunatnes audzinātāji, sabiedriski darbinieki un viesi.

Taču šajā svētku aktā, kas notika zaļumiem greznotās telpās, valsts un baltzaļo karogu ēnā, bija jūtama kāda īpatnēja noskaņa. Še itkā skaidrāks, lielāks kļuva tas darbs, kas mazpulkos jau piecos gados paveikts, bet jo sevišķi skaidrs un pārskatāms tas stingrais, neatvairamais nākotnes gājiens, kas katram lauku jaunietim turpmāk ejams.

Pēc dziesmām, kuŗas „Zemes Spēka" koris noskandināja brīvai Latvijai un darbam, atkal no jauna ikviens, vecs vai jauns, varēja just un pārliecināties, kādēļ īsti un kādas vajadzības mudināta radusies mazpulku ideja un tagad jau lielā un spēcīgā mazpulku kustība. „Mēs visi zinam, ka sākumā mazpulku ideja bija pieradināt un saistīt lauku jaunatni, lauku jauniešus pie zemes darba," skanēja mazpulku virsvadoņa vārdi, — „palīdzēt viņiem atrast lauku dzīvē tos skaistos, gaišos brīžus, kādi tur atrodami, kādi ari lauku dzīvei un lauku darbam arī patiesībā piemīt.

Pēc šiem pieciem gadiem mēs varam droši teikt un varam visi būt tam par lieciniekiem, ka **tagad jau mazpulku uzdevumi un viņu darba apstākļi tapuši daudz plašāki.** Mēs varam arī teikt, ka mēs visi kopā stāvam uz jauna laikmeta sliekšņa, ka daudz kas pavisam jauns taps, ka nāks patiesi jauns laiks, un šo laikmetu saņemt, un šajā laikmetā dzīvot un strādāt — tam visam mums ir jāgatavojas un jāsagatavojas.

Lauku jaunatnei, vispirmā kārtā tai jaunatnes daļai, kas mazpulkos apvienota,

nāksies uzminēt jaunā laika prasības un vajadzības. Tas nozīmē: aktīviem tikt, nestāvēt uz vietas un negaidīt, kamēr viss pats no sevis notiks, bet ka mums būs aktīviem būt, šī jaunā laikmeta ievadīšanā un ceļa nospraušanā.

Jaunais laikmets būs cīņas laikmets. Cīņa prasa cīnītājus, bet viņa prasa arī cīņas vadoņus. Un visa dzīve taču ir cīņa. Bet bez šīs tiešās cīņas dzīvē ir vajadzīgs vēl arī kaut kas cits. Dzīve un darbs prasa savstarpēju uzticību, palīdzību, savstarpēju pabalstu. Mazpulkos, viņu mācībās un idejās, blakus visam tam, ko mazpulkos māca, pienācis klāt arī šis sadarbības moments.

Saskaņa un sadarbība, kas izriet no mazpulkiem un viņu darba, parādas arī tādā kārtā, ka, lūk, mazpulkos sirsnīgu, dedzīgu dalību ņem agronomu saime un vistuvāko dalību mazpulkos ņem atkal mūsu skolotājs. Un vai mēs, redzēdami mazpulku darbību, lielo saskaņu, sadarbību un sirsnību, ar kādu tā tiek uzņemta un atbalstīta, nevarētu ķerties pie ļoti derīgas un ieteicamas lietas, proti: ka mēs sāktu mazpulku dalībniekus vasaras laikā, vēlāk varbūt uz visu gada laiku, pamudināt uz to, lai viņi visu mazpulku laiku nepavada tikai vecāku mājās, bet lai viņi, varbūt, sāktu iet arī kaimiņu mājās un lai viņi iepazītos ar to, kā kaimiņos dzīvo, kā kaimiņos visu dara?

Kā to nokārtot, par to laika diezgan vēl runāt. Aizgājuši pie kaimiņa mūsu launie ļaudis — tas šais laikos ir ļoti vajadzīgs — mācīsies un pieradīs saņemt rīkojumus un pavēles no svešiem cilvēkiem. Dzīve ir cīņa un būs cīņa, un mums vajaga asināt mūsu cīņas ieročus. Audzināsim stiprus un stingrus rakstūrus, kas nav tik viegli salaužami. Mēs tagad ejam ārā no laikmeta, kas mums devis ļoti daudz cilvēkus, kuŗi ļoti grūti panes katru svešu vējiņu un vēsmiņu.

Pēc izstāšanās no mazpulkiem nekādā ziņā nedrīkst zust mazpulku laikā nodibinātā ciešā kopdarbība. Mazpulku dalībniekiem jādod iespēja reiz gadā sanākt kopā, sapulcēties, lai stiprinātos turpmākam darbam un dzīvei, pakāvējoties pie tā, kas mazpulkos pārdzīvots un piedzīvots.

Bet vēl tālāk: vai mēs nevarētu padomāt par mazpulku dalībniekiem, kas nav lauksaimniecisku skolu audzēkņi? Vai nevarētu pamazām sākt laipiņu mest uz mūsu lauksaimniecības skolām. Un vēl viens solis tālāk. Es domaju, ka būtu ļoti skaisti, ja ari mūsu augstskolas lauksaimniecības studenti atrastu jau stiprāku tiltu uz mūsu mazpulku dalībniekiem, uz pašu jaunatni, no kuŗas vidus viņi uz augstkolu atnākuši. Tas viss būtu ļoti noderīgs, lai mūs stiprinātu un lai mūs spēcinātu. Varbūt, ka tad pienāks klāt vēl iespēja domāt citādi, nekā senāk par to, vai mūsu apstākļos ir vajadzīgas, iespējamas un derīgas iestādes, kuŗas mēs pazīstam zem nosaukuma „Tautas augstskolas".

Lai dziļāk iedomātos un iesakņotos mazpulku domās, es atkal pašķirstu vienu skaistu grāmatu. Tā saucas „Zem baltzaļā karoga". Tur es ieraudzīju vienu vietu, vienu teicienu. Kad jaunais mazpulka dalībnieks, kas tai dienā uzņemts, tiek jautāts, kur viņš atradīs savu vietu un cik viņš tāļu tiks, viņš pasaka: „Labi, es savā vietā, kur es esmu nolikts" — mīļie draugi, neļaunojaties par šo teicienu, sevišķi jaunie un arī vecākie, bet atminat to — „es savā vietā, kur es esmu nolikts, centīšos sasniegt visaugstāko, lai visdižākā, visu citu starpā pirmā vietā, tiktu un būtu mūsu kopība, mūsu kopa. Es lūgšu šos vārdus atminēties un neaizmirst: katrs par sevi strādās un centīsies sasniegt visaugstāko, ar to galveno domu, **lai visa kopība, lai visa kopa tiktu pirmā vietā.** Tas zīmējas, protams uz mazpulkiem, uz katru no viņu dalībniekiem un visiem kopā, bet tas mums arī jaievēro, kad mēs domājam un runājam par citām lietām un parādībām, kas iet pāri par mazpulku robežām, kas stāv ārpus viņiem, varbūt tikai robežojas ar viņiem. Tas zīmējas uz visiem mūsu pasākumiem, uz visu mūsu darbu, uz visu mūsu tautu un mūsu valsti."

Pēc tam mazpulku padomes priekšsēdētājs R. Dzērve pasniedza no centrālām lauksaimniecības organizācijām (Latvijas lauksaimniecības centrālbiedrības, Kurzemes lauksaimniecības b-bu savienības, Zemgales lauksaimniecības centrālbiedrības, un Latgales lauksaimniecības b-bu savienības) ministru prezidentam Dr. **K. Ulmanim** mazpulku virsvadoņa krūšu nozīmi un savā referatā „Mazpulku pieci gadi" deva pārskatu par mazpulku darbību pagājušos

Mazpulki ar karogiem Uzvaras parkā, piemiņas ozolus dēstot.

gados, kā arī nodomus, kas turpmākā dzīvē reālizējami un izvedami.

Plašais svētku akts noslēdzās ar to apziņu, ka mazpulku darbs vadāms plašumā un, galvenā kārtā dziļumā, lai liela un stipra augtu mūsu nākošā lauku jaunatne.

Piecu gadu svētkos piedalījās arī 22 mazpulku diženie, 4 līdumnieki un 16 pirmo mazpulku vadītāji un pārstāvji.

Mazpulku dalībnieki šinī dienā iedēstīja arī 21 piemiņas ozolu kā spēka un varenības simbolus, lai tie augtu un simbolizētu mūsu jaunatnes izturību un nesalaužamos gara spēkus, Uzvaras parkā — Pārdaugavā.

Svētku aktā Zemkopības ministrs J. Kauliņš izdalīja arī Zemkopības ministrijas diplomus godalgotiem mazpulku vadītājiem. **Par 5 gadu sekmīgu mazpulku vadību** diplomus saņēma: 1) **Ezeres** mazpulka vadītājs **R. Kalniņš**, 2) **Ceraukstes-Pāces** mazpulka vadītāja **M. Ilziņa**, 3) **Rankas** mazpulka vadītājs **Ed. Baķis**, 4) **Umurgas** mazpulka vadītājs **M. Rēvalds**, 5) **Lielstraupes** mazpulka vadītājs **M. Ruņģis** un 6) **Valkas** mazpulku vadītājs **H. Baltietis**. **Par centīgu mazpulku vadību** diplomus saņēma: 1) **Lubānas-Zvidzienas** mazpulka vadītājs **O. Bērziņš**, 2) **Raunas un apkārtnes** mazpulka vadītājs **E. Auka**, 3) **Mālpils** mazpulka vadītājs **J. Ķiploks**, 4) **Mārupes** mazpulka vadītājs **M. Zaļaiskalns**, 5) **Kazdangas** mazpulka vadītājs **A. Āboliņš**, 6) **Šķēdes** mazpulka vadītāja **A. Konrade**, 7) **Ārlavas-Popervāles** mazpulka vadītājs **P. Strauss**, 8) **Sunakstes** mazpulka vadītāja **A. Millere**, 9) **Jaunpils** mazpulka vadītājs **R. Baķis**, 10) **Biržu** mazpulka vadītājs **A. Spodris**, 11) **Purvmalas** mazpulka vadītājs **P. Šķutte** un 12) **Kalupes** mazpulka vadītājs **V. Kursītis**.

Tālie viesi.

Klāt atkal Ziemsvētki, šie tālie viesi,
Kas tikai reizi gada gaitā ciemā brauc.
Kas tikai reiz par gadu aplaimot mūs trauc.
Ja tikai ticam, ticam tiem patiesi.

Tie atbrauc nemanot un pieklauvē pie vārtiem,
Pie mūsu sirdsvārtiem, lai atveram.
Lai dziļi, dziļi savās sirdīs slēdzam
To svētlaimi, ko Viņš mums devis vārdiem:

„Nu miers virs zemes, cilvēkiem labs prāts!"

P. Pinnis,
Taurenes mazpulka dalībnieks.

T. Toivo.

Ziemassvētki ielenktajā pilsētā.

Tēlojums.

Kamēr pārējā Latvija brīva un neatkarīga sagaidīja šos Ziemassvētkus, Daugavpils gulēja sniegā ietinusies un sarāvusies drebēja lielgabalu šāvienu dārdoņā.

Kā salauztas dzelzs mežģines gulēja Daugavas ūdeņos uzspridzinātā tilta atliekas. Katra diena atnesa granātu ievainoto un nonāvēto sarakstus.

Pašā pilsētas nomalē, iepretī lielai, sen atstātai ādu fabrikai stāvēja liels, pusē sagrauts sarkans ķieģeļu nams, kura augšējā stāvā mitinājās Saliņu ģimene. Vīrieši bija gan miruši, gan karā bez vēsts pazuduši. — Saliņu ģimene sastāvēja no vecmātes, mātes un mazmeitas Gunas.

Kamēr vecmāte un māte klusi nopūzdamās domāja par seniem, labiem laikiem, mazā Guna mierīgi dzīvoja, nekurnēdama uz skopo likteni, kurš tai dāvājis tik nabadzīgu bērnību. Viņa nemaz nevarēja iedomāties, ka varētu būt tāds laiks, kad nevajadzēja badoties un stundām ar pārtikas kartiņu rokās gaidīt mazu maizes gabaliņu, kura nepietika pat vienai reizei. Nātru zupa un kartupeļu mizu bliņas, sasaluši lopu runkuļi un eļļas rauši bij viņas parastā barība. Elkšņu mizās nokrāsotu palagu māte šuva Gunai par pirmo skolas kleitu. Tomēr arī Guna bija bērns un pazina prieku. Viņas dzīvei netrūka satura, kaut arī tas bija citādāks nekā tagadnes bērniem.

Burtnīcas un klades rūpīgi iesaiņojusi viņa ikrītus vēl tumsā gāja uz skolu. Divdesmitpirmā darba skola atradās pilsētas centrā, bet Guna dzīvoja nomalē un netālu no skaistās ēnainās kapsētas.

Īss bija šis garais ceļš, jo no Daugavas kreisā krasta atskanēja lidojošu granātu sīkšana, kuru Guna sauca par „odiem". Tad parasti sīkšana pārvērtās šņākšanā, un šņākšana — draudošā rūkšanā, bet kad šīs pērkonim līdzīgās skaņas vēl vairāk pieņēmās un tuvojās, katram gājējam bija jānogulstās ielas smiltīs, lai sprāgstošās bumbas šķembeles, kas lidoja gaisā netrāpītu arī viņu.

Skolā ejot kādas reizas četras pienācās atkārtot šādu paņēmienu, vai arī vismaz notupties. Tā bija savāda rotaļa, kura Gunai patika, un viņai bij žēl, kad parastā apšaudīšanās iztrūka.

Bija arī citas rotaļas — ar labpatiku Guna stāvēja gaŗās rindās pēc maizes, sāls un ziepēm. Tur viņa noklausījās visdažādākās lietas, un visi šie sievu nostāsti pārvērtās Gunas mazajā galvā par pasakām.

Pasakas, kuŗas Guna ikdienas pati izdomāja un kuŗās atspoguļojās viss pārdzīvotais un dzirdētais, viņa stāstīja savam vienīgajam draugam Borjam, kas kopā ar viņu vasarā bij ganījis lopus smilšainos laukumos ap tukšām kazarmēm.

Sevišķi karsti Guna pieķērās Kristus zēna tēlam, un viņa dzīve likās tai tik tuva, ka viņa katru dienu atrada, ko par viņu stāstīt. Šinīs stāstos fantāzija un patiesība sakusa nesaraujamā pavedienā. Borja, kuŗa mātei nebija laika ar dēlu nodarboties, ar lielu sajūsmu klausījās Gunas stāstos par mazo labo Kristus zēnu — viņa dzimšanu un viņa dzīvi. Abi bērni cieši turējās kopā, bet skolas darbs izšķīra tos arvien biežāk.

Dzīve ielenktajā pilsētā gāja uz priekšu, un kad apklusa lielgabali, ļaudis staigāja apkārt itkā nospiesti, jo visi cerēja, ka līdz ar granātām nāks pārmaiņa, un šāvieniem apstājoties zuda šī cerība uz atpestīšanu.

Laiks tuvojās Ziemassvētkiem, un līdz ar to nāca brīvlaiks, kur no jauna nostiprinājās draudzība starp Borju un Gunu. Drīzumā nāks mīļā un labā zēna Kristus dzimšanas diena ar eglīti, svecītēm un prieku. Gunai tie bija lielākie svētki gadā. Viņas mīlestība uz svēto Kristus bērnu jaucās ar visiem centieniem uz labu, skaistu un patiesu. Visa šī jaukuma simbols bija eglīte — gaišais un mūžīgi zaļais prieks par brīnumu. Eglīte, mīļā zaļā eglīte! — domāja Guna un gatavojā dāvānas mātei un vecmātei. Beidzot viņa noadīja raibus zeķu turamos vecmātei un no diegu galiem izšuva grāmatas vākus mātei. Dāvānas — prieks par otra prieku, bija gatavas.

Abu bērnu sapņi par Ziemas svētku eglīti auga un tuvojās piepildīšanai. Piecas dienas pirms Ziemassvētkiem Borja stā-

Ezeres mazpulks iestāda piemiņas ozolu mazpulku virsvadonim Ministru Prezidentam **Dr. K. Ulmanim.**

stīja, ka kopā ar tēvoci bijis mežā un izraudzījies sev skaistu Ziemas svētku eglīti. Tagad tie abi jūsmoja kopējās nojautās un pārdomās. Guna vairs nedzirdēja lielgabalu šāvienus, un nejuta badu, kas kā tārps arvien vēl sūca viņas pakrūtē. Viņai nebija laika — tā domāja tikai par eglīti un Kristus piedzimšanas svētkiem.

Guna nezināja, ka grūto dzīves apstākļu nomāktas māte un vecmāte bij pilnīgi aizmirsušas gaišo brīnuma dienu — Ziemas svētkus. Kad Borja vienu dienu pirms Ziemas svētkiem ierunājās par savu eglīti, vecmāte noteica, ka tādos laikos eglīte nav jādedzina. Viņa nenojauta, ka bērns paliek bērns arī ielenktajā pilsētā, badā un trūkumā. Guna sarāvās. Visi skaistie sapņi par Kristus dzimšanas dienas svētīšanu, eglīti un prieku pazuda kā tumšā aukstā ēnā.

Bet māte un vecmāte aizmirsa šo sarunu. Divdesmitceturtajā decembrī neviens vairs nerunāja par eglīti. Trijos pēc pusdienas Guna nenocietās un izgāja uz ielas. Kā lai nosvin Ziemas svētkus bez eglītes, un kur ņemt eglīti, kad nav naudas? Tādas bija Gunas domas, kad tā bez mērķa klejoja pa pilsētu.

Guna apstājās. Kādi vārti bija plaši atvērti, un pa skujām nokaisīto pagalmu nesa melnu zārku un novietoja to uz vienkāršām ragavām. Guna bija pieradusi redzēt šādus aizgājējus — viņa bija izaugusi kara posta un bada laikā. Bet viņas acis nespēja novērsties no maza plaukstas liela egles zariņa, kas nokrita netīrajā ielas sniegā.

Eglīte!

Nekustēdamās Guna stāvēja maza, zaļa brīnuma priekšā. Vai viņa drīkst to ņemt vai nē!

Ragavas bar zārku un pavadītāju aizsoļoja, bet Guna tos vairs neredzēja. Ielas sniegā gulēja mazs egles zariņš! Vai to drīkstēja ņemt? Vai viņa neatņems to mirušajam?

Guna piespiedās pie mājas sienas un domāja. Ko būtu tādā gadījumā darījis Kristus?

Eglīte!

Guna nedzirdēja, ka šņākdams lidoja lielgabala lādiņš. Viņa pat nesatrūkās, kad tas sprāga un blakus mājai izkrita logu stikli. Pār ielu pārskrēja izbijusies sieviete...

Pie visa tā Guna bija jau pieradusi. Bet viņa satrūkās, kad sieviete skriedama uzmina sniegā gulošam egles zariņam. Tas bija tagad dziļi iespiests pelēkajās smiltis un sniegā. Tagad šis egles zariņš nebija nevienam vajadzīgs — Guna pacēla to un ātri skrēja mājās. Galda atvilknes dziļumā viņa atrada divus niecīgus sveču ga-

lus. No vecas Ziemas svētku pastkartītes viņa izgrieza Ziemas svētku veci, paņēma virtuvē divus sērkociņus un ar visām šīm mantām ielīda savā mīļajā paslēptuvē — klusajā kaktā aiz mātes gultas. Šeit viņa rūpīgi notīrīja egles zariņu, ielika to vecā pudelē ar ūdeni, piekāra Ziemas svētku veci un apakšā nolika abus sveču galus. — „Ziemas svētku eglīte, mīļā eglīte!" raudāja Guna saritinājusies gluži maziņa pie sava egles zariņa. Sāka tumst. Drīz vajadzēja svinēt Kristus svētkus, bet kam lai Guna šoreiz saka „Kristus ir piedzimis"?!

Kā laimes viesuļvētra dzīvoklī ieskrēja Borja. „Viņa lielā egle esot gatava, tā esot brīnumskaista," stāstīja viņš aizelsies.

„Kur Guna? Guna!" — sauca viņš.

Guna neatsaucās. Viņai negribējās rādīt savu mazo eglīti. Borja skrēja bēniņos, kur tie abi bieži mēdza spēlēties.

Gunas tur nebija.

Izmeklējās kūtī, tukšās mājas apakšstāvā. Beidzot tas atcerējās Gunas sapņu un bēdu stūrīti aiz gultas. Ieskatījās tur.

Divi sveču galiņi dega mazā egles zariņa priekšā un kamoliņā saritinājusies Guna raudāja Kristus dzimšanas dienā.

Borja saprata visu un ne vārda neteicis aizgāja. Guna bija viņam pateicīga par to, ka tas nekā nejautāja. Raudāt labāk vienai. Svecītes izdzisa... Bet tad nāca brīnums. — — —

Borja atgriezās. Viņa acis staroja laimē un priekā, tas nesa Gunai lielu, lielu egles zaru ar četrām krāsainām Ziemas svētku svecītēm. Zars bija ietīts sidraba eņģeļu matu mākonī, un pašā galotnē šūpojās zelta zvaigzne.

Guna nekustējās un ieplētusi acis raudzījās šinī brīnišķā notikumā. Starodams lida Borja aiz gultas novietoja lielo egles zaru un izņēma no kabatas divas bonbonkas, divas piparkūkas un lielu maizes klaipu.

Kristīgi sadalījis šo dārgo mantu, tas apķērās Gunai ap kaklu un svinīgi pateica — „Kristus ir piedzimis!" un tie abi raudāja priekā, piespiedušies viens pie otra gaišajā pagultē. Tos apspīdēja eņģeļu matu vizums, zelta zvaigznes klusais gaišums.

Visu svētvakaru tie pavadīja kopā un skatījās svecīšu gaismā.

Tumsā aiz loga dārdēja lielgabalu šāvieni — miera virs zemes nebija, bet bērnu sirdīs valdīja laime un miers.

Lietū.

Ķiniešu rakstnieka Li-Po stāsts.

Debesu dēls, ķeizars Li-o-a stāvēja pie savas porcelāna pils loga. Viņš bija jauns un krietns garā: savā ķeizariskā spožuma un mirdzuma gaismā viņš nekad nebeidza domāt par nabagiem un nelaimīgajiem.

Lija lietus. No puķēm un lapām aumaļām krita lielas lāses. Ķeizars bija noskumis, un piepeši viņš izsaucās: „Nabadziņš... jā, tam nav pat salmu cepures, lai paglābtos no šiem grēku plūdiem." Pagriezies pret kambarsulaini, viņš teica: „Es tomēr gribu zināt, cik nabagu bez cepures ir manā Peķinā."

„Saules gaisma," atbildēja Tsung-he-Tsangs, nokrita ceļos un nolieca galvu, „vai tad ir kas neiespējams valdnieku valdniekam? Ak, rīta blāzmas tēvs, ap saules rietu tu zināsi, ko vēlējies zināt." —

Ķeizars žēlīgi smaidīja. Bet Tsung-he-Tsangs steidzās pie pirmā ministra San-he san. Aizelsies viņš to sasniedza un savā steigā pat aizmirsa tam parādīt pienācīgo godu. „Pasaules prieks, mūsu augstais ķeizars," viņš ātri izgrūda, dziļi un steidzīgi ieraudams gaisa, „ir ļoti neapmierināts. Vazaņķi, kas bez cepurēm klīst pa mūsu pilsētu, ir viņam nepatīkami, un šodien viņš grib katrā ziņā zināt, cik viņu ir."

„Vienkārši nelieši viņi ir," izteica savas domas San-he-san, — „un bez tam..." Teikumu nenobeidzis viņš pavēlēja atsaukt pilsētas komendantu Pi-e-vo.

„Ļaunas ziņas no pils," San-he-san teica, kamēr Pi-e-vo zemu nolieca viņa priekšā savu galvu, — mūsu dzīvības kungs ievērojis pilsētā nekārtību."

„Kā tad tas iespējams?" izbijies iesau-

cās Pi-e-vo. „Vai tad biezā dārza nav, kas pilij apslēpj pilsētu?“

„Lai velns parauj,“ teica San-he-san, — „arī es tiešām nezinu kā tas noticis. Bet lieta tā, ka viņa majestāte ļoti dusmīga uz visiem tiem vazaņķiem, kas skraida šajā lietū bez cepurēm. Un vēl šodien viņš grib zināt, cik tādu ir Peķinas ielās. Tā tad — rīkojies.“

„Tūlīt pasaukt man Jur-sungu, šo nolādēto, veco nelieti!“ trakoja savu kalpu priekšā Pi-e-vo. Un kad pilsētas sargu priekšnieks, bailēs drebēdams un bāls, metās pie viņa kājām, mandarīns viņu nikni norāja: „Tu, neticīgais pagāns, nekrietnais nodevējs, vai tad tu gribi, lai mūs visus pārvērš putekļos un tevi pašu pirmo?“

Esi taču žēlīgs un paskaidro man tavu dusmu iemeslus,“ stomījās Jur-sungs, drebēdams pie visas miesas. „Tā, mazākais, es sapratīšu tavus mierinājuma vārdus, kurus tu man gribi teikt. Citādi es baidos, ka tavas gudrības valoda man paliks nesaprotama.“

„Tu, vecais nelieti, tu esi pelnījis, ka tevi aizdzenu cūkas ganīt, bet nevis atstāju par lielākās pasaules pilsētas sargu. Pats ķeizars ievērojis, ka pilsētā valda nekārtība. Pa ielu vazājas ļaudis, kuŗiem, neraugoties uz lietu, nav galvā pat cepures. Līdz vakaram es tev dodu laiku izzināt, cik ir to, kam nav cepures.“

„Viss būs kārtīgi izpildīts,“ atbildēja Jur-sungs un triskārt pieskārās ar galvu zemei. Acumirklī viņš ar spēcīgi un dobji dunoša gonga palīdzību, bij savus ļaudis sapulcinājis.

„Jūs kašķainie nelieši,“ viņš tiem uzbrēca, „es jūs visus pakāršu un likšu cepties uz kvēlošām oglēm! Kas tā par pilsētas sargāšanu, kā jūs to darat? Ir cilcēki, kas lietū skraida apkārt bez cepures. Es jums dodu stundu laika, sadzīt kopā visus tos, kam nav galvā pat salmu cepures.“

Sargi metās projām, lai izpildītu pavēli. Un veselu stundu Peķinas dubļainajās ielās turpinājās medības. Pēc stundas visi, kas Peķinā blandījās apkārt bez cepures, atradās cietuma sētā.

„Cik viņu ir?“ jautāja Jur-sungs.

„Divdesmit tūkstoši, divi simti un viens,“ atbildēja sargi un noliecās līdz zemei.

„Sodat tos,“ pavēlēja Jur-sungs. Un nebij pagājusi pusstunda, kad cietumā samesti gulēja divdesmit tūkstoši divi simti viens ķinietis.

Tad Jur-sungs devās pie Pi-e-vo ar ziņojumu. Tas gāja pie San-he-sana un Tsun-he-Tsanga, kuŗš nodeva ziņojumu ķeizaram.

„Nu, cik daudziem no maniem mīļajiem nav šodien cepures galvā, lai aizsargātos no lietus?“

„Pasaules valdnieka gribu tā kalps izpildījis,“ dziļi liekdamies atbildēja Tsunghe-Tsungs.

„Tā tad — cik viņu ir? Saki man patiesību.“

„Visās Peķinas ielās nav neviena ķīnieša, kuŗam nebūtu cepures. Es zvēru, ka saku patiesību.“

Apmierināts smaids apstaroja ķeizara seju un viņš skaļi iesaucās: „Svētītā pilsēta! Svētītā zeme!“

Ziemassvētkos.

Nu atkal sirdī klusa laime lejas,
Svēts gaišums visu sapņu audā tin.
Viz zvaigžņu zaigā tālās, zilās lejas,
Sirds līdz ar dabu gaišus svētkus svin.

Sirds siltums vakarā šai visus saista,
Un mīlestība atkal kvēlot sāk
Ik vienā dvēselē kā gaisma skaista;
Un zemē šai pats Kristus ciemā nāk.

Plūst zvanu skaņas maigi sidrabainas,
Skan viņās senais Ziemassvētku prieks,
Es garā redzu tālās Betlem' ainas,
Kad dzima Kristus — lielais valdinieks.

Lilija Ābelīte,
Mārupes mazpulka dalībniece.

Pērtiķi, kas iet skolā.

Gadu simteņiem veca ir patiesība, ka mājas kustoņus plašos apmēros var nodarbināt saimniecībā un ka viņi šos uzdevumus arī teicami izpilda. Daudz mazāk dzirdēts, ka siltās zemēs taisni no meža atvestus zvērus var izaudzināt derīgam darbam. Arī mežos dzimušiem ir daudz dabīgu spēju, kuŗas var izlietot kāda noteikta darba veikšanai, tikai neatlaidīgi trenējot. Cik tālu var šādas spējas attīstīt un izlietot, to vislabāk rāda Sumatras baru — pērtiķi. Šo pērtiķu apbrīnojamo kāpelēšanas mākslu izmanto peļņas nolūkos. Kokospalmu novākšana ilgu laiku bija ļoti grūts un neērts darbs, kas pie tam prasīja daudz laika, cilvēka rokām bij jānones visi kokosrieksti.

Radās domas, ka šis darbs daudz labāk piemērots pērtiķiem. Tie kāpelēšanā ir nepārspējami. Tikai nepieciešami bija šiem kāpelētāju meistariem ieaudzināt darba saprātu. Šim nolūkam dibināja skolu pērtiķiem. Kā skolotājs šinī nozarē strādā jau ilgus gadus kāds nēģeris. Viņam ir izstrādāta īpaša sistema pērtiķu skološanā. Dažkārt gadās, ka atsevišķi pērtiķi jau pēc nedaudz nedēļām iztur „gatavības pārbaudījumu".

Protams, ne jau vienmēr iet tik gludi. Ne jau visi pērtiķi ir tik „attīstīti", ka ar nedaudz vingrinājumiem aptvertu, ko no viņiem grib. Reizēm tas prasa lielu pacietību un neatlaidību. Tak pēc neilga laika vienmēr varēs pateikt, kuŗiem pērtiķiem ir vērts ziedot šīs pūles un kuŗi jāizslēdz no vingrinājumiem kā neiemācāmi un neizveicīgi. Arī šeit, tāpat kā pie cilvēkiem, var attiecināt izteicienu, ka „daži nekā neaptver" un velti būtu izšķiest laiku ar šiem neapdāvinātiem. Bet nēģers-skolotājs arī zina, ka viņš negūs panākumus ar nevajadzīgu stingrību vai sitieniem. Taisni otrādi — baru pērtiķi nedara nekā par velti. Par katru izpildījumu viņi gaida atzinību un ja to nesaņem garšīga banāna veidā, tad grūti viņus piedabūt pie jauniem vingrinājumiem. Šādā veidā pērtiķus maz pa mazam pieradina uzkāpt 8 līdz 10 metru augstā kārtī un noplūkt kārts galā piestiprinātu kokosriekstu. Vingrinājuma laikā, protams, pērtiķis ir piesiets garā ķēdē. Ja vajadzīgo izveicību pērtiķis ir sasniedzis, tad kārts galā pieliek vairāk kokosriekstus, lai pieradinātu visus noņemt. Kad arī šajā darbā pērtiķi ir ievingrinājušies, tad kārts galā piestiprina ne tikai veselu rindu kokosriekstu, bet arī dažus nokaltušus palmu zarus, jo šiem pērtiķiem jāpieradinās pie riekstu novākšanas iztīrīt arī palmas no nokaltušiem un aplauztiem zariem.

Jāatzīst, ka neviena pērtiķu suga nav tik vērtīga darbam kā baru pērtiķi. Izlutināti ar dažādiem gardumiem un citām uzmanībām, šie pērtiķi arī daudz vieglāk apmierinājas ar savu gūstniecības likteni. Sumatrā vēl tagad daudzi pērtiķu īpašnieki nodarbojas ar kokosriekstu novākšanu. Šis amats ir ļoti ienesīgs, jo plantāciju īpašnieki kā atlīdzību tiem maksā vienu desmito daļu no visas kokosriekstu novāktās vērtības vai arī saņem noteiktu kokosriekstu daudzumu. Ja veikli pērtiķi var vienā stundā nopelnīt 35—40 kokosriekstus, tad nav grūti aprēķināt šo pērtiķu īpašnieku spīdošos ienākumus. Šajā aprēķinā tikai jāieved nopietns „bet". Lai arī cik savādi tas neizklausās, tomēr pērtiķu īpašnieki nevar noteikt novācāmo kokospalmu daudzumu, jo patiesībā viņi ir pilnīgi atkarīgi no saviem pērtiķiem. Un tie savukārt strādā tikai līdz tam brīdim, kad vēl nejūtas noguruši. Tiklīdz viņi sajūt noguruma pazīmes, tie darbu pamet un ne ar kādiem līdzekļiem tos vairs nevar saistīt pie darba. Lai neciestu jūtamus zaudējumus, īpašniekiem jānodarbina lielāks skaits pērtiķu.

Līdumnieks.

Vēl saule nav lēkusi,
Vēl auseklis mirdz,
Dzen līdumnieks vagu
Līdumā pirmo.

Trūkst sakņu stīgas,
Vaid celmu milzis,
Pūš bērie smagi —
Cik arot grūti...

Vēl saule nav lēkusi,
Vēl auseklis mirdz,
Bet līdumnieks vagu
Dzen līdumā pirmo.

A. Eglītis.
Elkšņu mazpulka dalībnieks.

GRĀMATU APSKATS.

Ministru prezidenta Dr. K. Ulmaņa atzinība »Mazpulkam«.

Mēnešraksta „Mazpulks“ atbildīgais redaktors R. Dzērve saņēmis šādu rakstu:

Saņēmis un izlasījis mēnešraksta „Mazpulks“ š. g. 15. novembŗa numuru, esmu no sirds iepriecināts par viņa skaisto ietērpu, veselīgo, saistošo un daudzpusīgo saturu.

Ar dziļu gandarījumu un prieku novēlu, lai mūsu „Mazpulkam“ būtu tūkstošiem lasītāju un lai svētīgā sēkla, ko tas sēj, nestu jo kuplus un diženus augļus.

K. Ulmanis,
Ministru prezidents.

Kārlis Ulmanis — Sabiedriskie raksti. Sakopojis J. Druva, izdevusi P/S. „Zemnieka Domas“ 1934. g.

Šogad daudzu mazpulku dalībnieku rokās kā godalga nākusi kāda ļoti, ļoti vērtīga grāmata, proti, mazpulku virsvadoņa Dr. K. Ulmaņa — Sabiedriskie raksti.

Par šo grāmatu var sacīt tikai vienu — mazpulku dalībnieki, lasat un glabājat šo grāmatu kā kādu svētumu, jo tur sakopoti raksti, kas rāda mazpulku virsvadoņa dedzību, centību un neatlaidīgu gribu tikt uz priekšu un uz priekšu virzīt arī visu savu apkārtni.

Sabiedriskos rakstos īpašu vietu ieņem raksti un domas par jaunatnes audzināšanu. Virsvadonis grib un vēlas, lai zemnieku jaunatne, dēli un meitas, izaugtu un izveidotos par stipriem un spēcīgiem raksturiem. Lai tie pārvarētu visas grūtības, kas vien cilvēkam varētu stāties ceļā un, lai cīnīdamies par savu labklājību viņi neaizmirstu savu tautu un tēvuzemi.

Visos savos rakstos mazpulku virsvadonis daudzkārt uzsvēris, ka ne materiālie ieguvumi, nedz bagātības, bet gan garīgās kulturas faktori, cilvēku smadzeņu spēks ir tas, kas visu dzīvi ceļ un uz priekšu virza.

Rakstūra spēks un noteikta griba ir visu panākumu atslēga ikvienā atsevišķa cilvēka dzīvē. Kā veidot, kā stiprināt savus spēkus, kā rūdīt savu gribu un no kā izvairīties, par to jo skaidras domas mēs atradīsim šajā iekšējā spēka un dziļu domu bagātajā grāmatā.

„Vēstures lielie un redzamie vīri nav dzīvojuši šaubās, svešas viņiem bijušas domas par neizdošanos, viņi pazina tikai dzīšanos uz priekšu, uz mērķa sasniegšanu,“ saka virsvadonis savā grāmatā. „Grūtos brīžos arī tu neizrādi vājību, tas tikai līdzinātu ceļu neizdevībām. Stipri turies pie pārliecības, ka tu veiksi uzsākto. Izturēt un neatlaisties!“

Ar šo vēlējumu tad arī mācāties iedziļināties un izprast šo grāmatu, kuŗa katram var dot neizsakāmi daudz jaunu ierosinājumu. A. R.

Prof. Dr. agr. J. Vārsbergs.

Lauksaimniecības rakstu nozīme.

Atsevišķa cilvēka dzīve ir īsa, lai uzkrātu darbā nepieciešamos piedzīvojumus un novērojumus, un ir labi, ja savas zināšanas varam papildināt ar citu cilvēku atzinumiem. Nevien tēva un mātes pamācības palīdz ievingrināties darbā un citos dzīves uzdevumos, bet arī citu vecāku ļaužu norādījumi, pat citu tautu atzinumi mums var mūsu dzīves gaitās noderēt.

Sevišķi sarežģīts ir lauksaimnieka darbs, kas no mums prasa daudz zināšanu un prasmes. Zināšanas mums sniedz mūsu vecāki, audzinātāji un darba vadītāji; viņi mums parāda, kā ķerties pie viena otra darba, kā labāk un ātrāk darbu veikt. Vārdos paskaidro un darbos rāda, kas kā darāms, no paaudzes uz paaudzi. Vēlāk to uzraksta un padara pieietamu arī r a k s t u v ā r d o s nevien turpmākām paaudzēm, bet arī sava laikmeta darba biedriem. Lauksaimniecības rakstos mēs iepazīstamies nevien iepriekšējo paaudžu novērojumiem un piedzīvojumiem; šie raksti mums pauž arī jaunāko laiku pētījumu panākumus. Lauksaimniecības rakstos mēs atrodam nevien to, ko vienas tautas zemkopji novērojuši un par labu atzinuši, bet arī, ko citas tautas citos zemes un klimata apstākļos noskaidrojušas.

Lasot lauksaimniecības rakstus mēs mācāmies, gūstam jaunus ierosinājumus, jaunas atziņas; mēs piesavināmies daļu no citu piedzīvojumiem un, pārbaudījuši savās saimniecībās, pilnīgi negrozītus, vai pārveidotus un pielāgotus izmantojam savā darbā. Tas saīsina un atvieglo lauksaimniecības attīstības gaitas, pašķir ceļu lauksaimniecības zelšanai.

Mūsu vecākām lauksaimniecības grāmatām ir bijis neapšaubāmi liels iespaids lauksaimniecības izveidošanā. Par to liecina mūsu tautas vecāko paaudžu cieniba pret drukātu vārdu vispār un arī pret lauksaimniecības rakstiem sevišķi. Atceros re-

dzējis vecas lauksaimniecības grāmatas, pat atsevišķus rakstus, rūpīgi glabājot blakus Bībelei, spredikļu un dziesmu grāmatām.

Jaunākos laikos lauksaimniecības raksti un grāmatas ir plaši pieejami; tie parādās ļoti bieži un iegriežas mūsu lauku sētās pat katru nedēļu, dod aizrādījumus, ko un kā nākošā nedēļā darīt, un, kā katra ikdienišķa parādība, kļuvuši vienaldzīgi. Mēs bieži vien aizmirstam lauksaimniecības rakstu lielo nozīmi.

Katrs, k a s g r i b, var atrast noderīgus rakstus un labas grāmatas par lauksaimniecību, lai iepazītos ar vienu otru jaunu saimniecības nozari, ar darba paņēmieniem, kas šajā nozarē vajadzīgi, ar dažādu parādību b ū t ī b u, kas dod darba nozīmes izpratni un v a i r o i n t e r e s i par lauksaimnieka darbu un lauksaimniecību vispār.

Katrs darbs, ko saprotam un zinam tā nozīmi, kļūst interesants un viegls, pat patīkams. Ja lauksaimniecības darbu bieži nicina, tad šāda parādība ir nezināšanas un nesaprašanas sekas. Mūsu senči šinī ziņā ir bijuši pārāki par mums; viņi ir izpratuši zemkopja darba svētību un pat par grūtu un netīru darbu dziedājuši:

„Pavasarī jaunas meitas
Mani melnu daudzināja;
Gan es jūs sveicināšu
Ruden miežu tīrumā."

Lasīsim lauksaimniecības rakstus un centīsimies tos izprast. Šie raksti mums noskaidros, ka lauksaimniecība ir mūsu dzīves pamats, ka nodarbošanās lauksaimniecībā ir svētīgs darbs.

Modīsies dzīves prieks un atdzims darba mīlestība.

Mazpulku dalībnieku pienākumi Ziemassvētku brīvlaikā.

Katrā mazpulkā daļa dalībnieku vēl ir skolu jaunatne, kuŗa Ziemassvētku brīvlaikā būs atbrīvota no ikdienišķiem skolas uzdevumiem. Ziemassvētku brīvlaiks jāizmanto atpūtai, spēka stiprināšanai turpmākam zinību krāšanas darbam skolā, bet jāatrod laiks arī mazpulka darbam. Ziemassvētku brīvlaikā visiem viena mazpulka dalībniekiem jāsapulcējas kādā eglītes vakarā vai nu kopā ar kādu skolu vai organizāciju, vai arī jāsarīko pilnīgi patstāvīgs eglītes vakars (varbūt pēc mazpulka gada sapulces), ielūdzot uz to savus vecākus, tuviniekus, draugus un labvēļus. Eglītes vakarā, vienojoties kopējās Ziemassvētku dziesmās un svētku lūgšanā, ikkatrs skaidrāk un dziļāk izjutīs sevī šo jauko svētku nozīmi. Kopēji pavadīts vakars stiprinās dalībnieku vidū tās draudzības saites, kas radušās jau agrākā mazpulka darbā. Darba prieks, mīlestība un uzticība savai tēvu sētai, ko izjūt lielākie, skolu beigušie mazpulka dalībnieki, lai vienmēr saista arī to jaunatnes daļu, kas vēl mācās skolā. Jaunatnei, neskatoties uz to, vai tā mācās zemākā vai augstākā skolā, vai arī jau iestājusies darbā, ir jābūt vienprātīgai un jāapzinās, ka v i s i e m k o p ē j a i s l i e l a i s m ē r ķ i s i r — s a v a s t a u t a s u n v a l s t s l a b k l ā j ī b a. Kopēji pavadīts Ziemassvētku eglītes vakars stiprinās šo vienprātības garu un novērsīs varbūtējās pretešķības un nesaprašanos jaunatnes vidū. Ja b ū s v i e n o t a m ū s u j a u n a t n e, t a d v i e n o t a b ū s a r ī v i s a m ū s u t a u t a u n v a l s t s.

Ziemassvētku brīvlaikā — atpūtas laikā — jāveic arī viens otrs praktiskā darba uzdevums, jo fiziskais darbs bieži vien ir ta labākā atpūta, lai padarītu možāku garu. Katram mazpulka dalībniekam jāapskatās tanī vietā un sētā, kur viņš dzīvo un strādā, vai tur ir viss tā iekārtots, kā vajadzētu.

Mūsu saimnieciskie apstākļi lauksaimniecībā prasa arī, lai, pēc iespējas, pats lauksaimnieks prastu apmierināt visas savas vajadzības. Pašam lauksaimniekam ir jābūt arī amatniekam, lai varētu pagatavot vienkāršākos piederumus ikdienišķām vajadzībām, nepieciešamākos darba rīkus, izlabot bojājumus un novērst traucējumus darbā. Tas pats jāprot arī mazpulka dalībniekam. Tamdēļ jau skolā vai īpašos

mājsaimniecības un mājamatniecības kursos jāmācās nepieciešamās zināšanas, bet Ziemassvētku brīvlaikā jāpierāda savas zināšanas praktiskā darbā, izgatavojot mājās kādu saimniecībai nepieciešamu priekšmetu, p. piem., lai vajadzīgā vietā būtu kāju slauķis, lai drēbēm būtu pakaramais, lai būtu plauktiņš pašam savām grāmatam u. t. t. Lauksaimniecībā un mājsaimniecībā ir daudz tādu darbu vai darba daļu, ko parasti uzskata par sīkumiem un tāpēc bieži vien nepiegriež tiem vajadzīgo vērību. Mazpulka dalibniekam jāpārliecinās, ko viņš varētu darīt, lai izlabotu vienu otru tādu sīkumu, lai padarītu ērtāku un gaišāku ikdienišķo dzīvi savā tēvu sētā.

Šim brīvlaikā darītam darbam būs ne tikai sava materiāla vērtība un nozīme savas tēvu sētas labklājības celšanā, bet arī ķīla tam, ka mūsu jaunatne savās domās un darbos ir mūsu dzimtenes, mūsu tēvu zemes uzticīgākais sargs un kopējs. Agr. K. Ķirsis.

H. Kalmiņš.

Krāšņuma krūmu pavairošana ar kokveidīgiem spraudekļiem.

1. Spraudekļu sagatavošana

Krāšņumu krūmus visvairāk pavairo ar spraudekļiem, ja nav pieejamas sēklas, vai arī tad, ja no sēklām audzētie stādi neiznāk tādi, kādi ir mātes stādi. Tomēr visbiežāk ar spraudekļiem pavairo retāk sastopamus, jauniegādātos, sevišķi skaistus krūmus. Tā iespējams no nedaudziem stādiem dažos gados savairot desmitiem un pat simtiem jaunu stādu. Pavairojot ar sēklām, iegūstam ātraudzīgākus stādus, bet visi veģetatīvi (pavairojot spraudekļiem) iegūtie stādi ir čaklāki ziedētāji.

Spraudekļiem jāņem vienīgi labi nobrieduši, viengadīgi dzinumi. Labākais griešanas laiks — vēls rudenis — novembŗa mēnesis, bet nepieciešamības gadījumā to var darīt arī ziemā (līdz pavasarim — aprīļa mēnesim). Tomēr, ja vien iespējams, spraudekļu sagriešanu vajaga izdarīt rudenī. Stiprāku salu pārcietušie viengadīgie dzinumi, sagriezti spraudekļos, pavasarī izstādot, tik labi neiesakņojas kā īstā laikā sagatavotie.

Sagrieztās viciņas sasien īpēc šķirnēm saiņos, piesien skaliņus ar šķirņu nosaukumiem, lai nesajuktu. Tad saiņus pārnes pavēsās telpās, kur ērtāk strādāt, un viciņas apstrādā. Spraudekļiem izmanto tikai dzinuma vidus daļu, kur pilnīgak attīstijušies pumpuri. Galotnes un tievos dzinumus labāk nelietot. No viena dzinuma iznāk tikai viens, augstākais divi 15—25 cm gari spraudekļi. Katrā spraudeklī jābūt vismaz 3 pumpuriem: pa pumpuram katrā spraudekļa galā un viens vidū. Tikai meža vīnam, kuŗa posmi stipri gari, būs spraudekļi dažreiz jāgriež ar 2 pumpuriem.

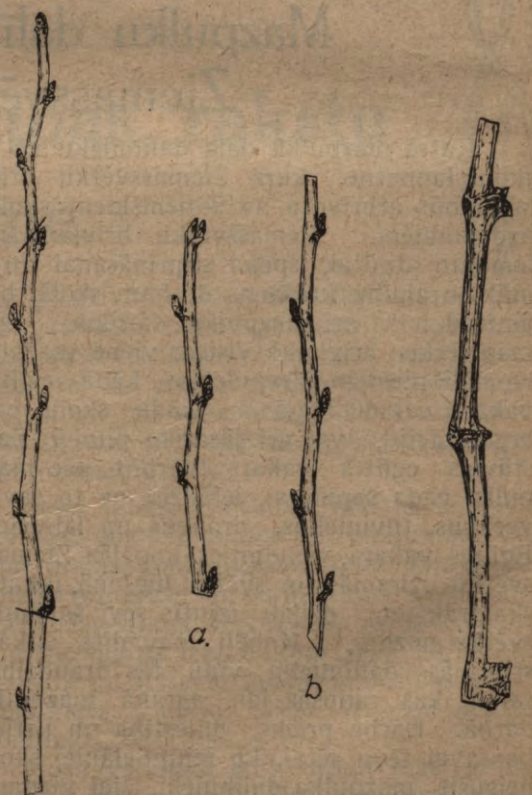

Pa kreisi — nobriedis viengadīgs dzinums (ar svītriņām apzīmētas griezienu vietas un virziens), a — pareizi griezts spraudeklis, b — nepareizi; pa labi — meža vīna spraudeklis.

Griežot spraudekļus jāievēro, lai griezums spraudekļa apakšā — tieši šķērsām, vai nedaudz slīpi ietu cieši gar pumpura pamatni, (tikai ne tik tuvu, ka pieskaroties tas tūliņ nobirtu), bet spraudekļa galotnē slīpi — sākoties zariņa pretējā pusē vienādā augstumā ar pumpura pamatni, izbeidzoties līdz ar pumpura smaili. Griešanai lietojams asas nazis, nekādā gadījumā grieznes (šķēres). Griezienam arvien jābūt gludam.

Sagatavotos spraudekļus sakārto pēc garuma un sasien sainīšos pa 25, 50 vai 100 gab. katrā, piesien nosaukumu skaliņus (etiķetes) un novieto (naglu) kastē slīpi vai stāvus, kastes dibenā un pa starpām rūpīgi apberot ar mitrām smiltīm. Apbērumam jāsniedzas līdz augšējiem pumpuriem. Kasti novieto pagrabā (vislabāk ledus telpā). Tur spraudekļus uzglabā līdz pavasarim. Ziemā šad tad jāaplūko. Ja smiltis izžuvušas, tad jāaplej (bet ne par daudz).

Kaŗu dubļiem!

Mazpulku dalībnieki, pieteiksim nesaudzīgu cīņu un kaŗu mūsu lauku sētas nelūgtajiem ciemiņiem — dubļiem. Katru rudeni un katru pavasari šie nelūgtie ciemiņi nāk mūsu sētās, līdzi nesot nepatikama smaguma sajūtu un nemīlību. Ja mēs labi gribēsim, tad arī panāksim to, lai dubļiem mūsu mājās nebūtu vietas.

Par cīņu ar dubļiem jādomā jau tagad, pa brīvo laiku ziemā. Ziemā izdevīgākais laiks „kaŗa" materiālu: oļu, grants, vajadzīgo akmeņu, plieņu u. c. piegādei, lai pavasarī, darbu uzsākot, visi „ieroči" būtu pie rokas. Arī „kaŗa" plāns jāizstrādā. Vispirms jānoskaidro, cik daudz nākamā vasarā varēs paveikt, kādus celiņus un cik daudz pagalma no dubļiem atbrīvot un ar kādiem materiāliem to izdevīgāk darīt. Jāpadomā arī, vai nevajadzēs kādu grāvīti izrakt vai padziļināt, vai dažās vietās nav vajadzīga arī drenāža. Visi šie jautājumi jāpārdomā un vislabāk tos pārrunāt arī ar vecākiem vai citiem padomdevējiem. Ķeroties pie darba, mazpulka dalībniekam jāapbruņojās arī ar pacietību un stipru gribu — iesākto līdz galam novest. Tad nākamā rudenī šo nelūgto ciemiņu mazpulku dalībnieku mājās neredzēs. Tīrs un patīkams būs pagalms, celiņi un olnīca būs cieti un balti, kā valsts lielceļi. Šis būs pirmais solis mājas ārienes izdaiļošanā un pievilcības pacelšanā. To redzēs katrs draugs un arī aicināts vai neaicināts ciemiņš mājā. Katrs redzēs un zinās, ka šinī mājā, kur aug mazpulka dalībnieks — aug cilvēks, kuŗš ar bagātību un svētību prot pildīt ne tikai staļļus un klētis, bet kuŗa darbs un daiļuma sajūta nes pa pilnam patiku un prieku ari sirdī.

Ad. Eglītis.

MĀJSAIMNIECĪBA.

Kā rotāsim Ziemassvētku eglīti.

Līdz ar kristīgo ticību atnāca pie mums arī Ziemassvētku eglīte — svētku rotām rotāta, mirdzoša un pilna meža smaržas. Vienā sētā to grezno ar skaistām, vizošām stikla bumbām, drebošiem tauriņiem, putniņiem, lieliem mirdzošiem čiekuriem un raibām krellēm. Bet ir būdiņas, kuŗās eglītes zaros iesprauž vienīgi dažas svecītes, jo dārgos Ziemassvētku eglītes spožumus nevar iegādāties.

Bet kā lai rotā eglīti — lai tā radītu izjūtu: „Miers virs zemes un cilvēkiem labs prāts."? Vai tur nepieciešami vizošie spožumi? Vai nepieciešami raibie stikli? Nē! Eglīti mēs dedzinam par godu Kristus bērniņa piedzimšanai — tā ir diena pilna klusa, balta prieka. Šo prieku atspulgo maigās sveču liesmiņas, kuŗas tik klusa, svēta miera pilnas glaužas eglītes tumšajā zaļumā. Svecīšu skaidro baltumu

vēl var papildināt ar sudrabotiem „eņģeļu matiem" vai vati un šāda eglīte aicināt aicinās dziedāt: „Klusa nakts, svēta nakts".

Bet mazo bērnu prieks ir skaļāks. Viņi neizjūt tik dziļi balto mieru, bet ar lielu prieku un sirsnību piekar eglītei dažādas raibas rotas. Un viņi ir bēdīgi, ja šo rotu nav.

Padomāsim, kā greznot eglīti tur, kur ir mazi brālīši un māsiņas. Mazbiedri — gatavosim paši eglītei svētku rotu! Pastrādāsim kādus vakarus labi čakli, un pat drūmākā būdiņā valdīs prieks un laime Ziemassvētku vakarā.

Eglītes krelles var izgatavot no spodrpapīra. To var dabūt dažādās krāsās — sarkanu, dzeltenu, zaļu, u. v. c. Nopērk no katras krāsas pa loksnei. Loksnes vispirms sagriež 2 cm platās strēmelēs. Katru strēmeli sagriež 11 cm garos gabalos.

Pirmo gabaliņu saliec gredzenā un salīmē, otro gabaliņu izver pirmajam cauri un atkal salīmē, tad trešo u. t. t. Tā iznāk gara, raiba virkne. Krāsas jāliek pamīšus. Šādas virknes tin ap eglīti, sākot no virsotnes,

Bez tam pie eglītes var kārt arī dažādus gārdumus: piparkūkas, ābolus, Ziemassvētku konfektes.

Ja nav piparkūku formītes, tad var izdurt arī ar glāzi dažādas figūras. Visparastākās ir apaļās (saulītes), un no apaļām var izdurt pusmēnesi. Lai saulītes būtu greznākas, var vidū iespraust ķirbju sēklu kodolu (sēklas iepriekš drusku jāapgrauzdē) vai riekstu.

Āboli pirms pielikšanas istabā vispirms drusku jāapsilda — tad ar linu vai vilnas drāniņu jānospodrina.

Pašu izrotāta eglīte sagādās ik vienam lielu lielo prieku. Vecāki priecāsies par bērnu čaklumu, bērni par sava darba jauko iznākumu un visi kopā par skaisto Ziemassvētku eglīti, kura sasilda ikvienam sirdi ar savu kluso mirdzumu.

Strādāsim rokdarbus!

Garajos ziemas vakaros patīkamākais un lietderīgākais laika kavēklis meitenēm ir rokdarbi. Kur meitenes ar savām māmiņām vai draudzenēm kopīgi strādā rokdarbus, tur visā mājā valda omulība, un patīkama darba rosme rodās arī pārējos mājniekos.

Bet par nožēlošanu, pēdējos gados ir izzuduši patīkamie darba vakari pie kopējā mājas pavarda. Neesot naudas ko rokdarbu materiālus iegādāties. Šis aizbildinājums ir nevietā. Nepareizi ir domāt, ka mūsu telpas var izdaiļot vienīgi ar dārgi pirktu materiālu rokdarbiem. Mūsu latvju meitenes bieži vien nevietā lepojas ar mākslīgā zīda diegiem šūtiem spilveniem — raibiem, uz zatiņa vai mākslīgā zīda pamatiem. Šādi materiāli patiešām ir dārgi, neoikonomiski, un nedabīgi spilgtais spīdums, spilgtās krāsas, neatbilst latvju gaumei.

Lauku saimniecībās sastopami vislabākie materiāli krāšņiem rokdarbiem, kādus senāk gatavoja latvju tautu meitas savu kambaru un augumiņa daiļošanai. Visplašāk pielietojamais rokdarbu materiāls ir vilnas dzija, dažādā rupjumā. Vislabāk izlietājama baltā dzija, jo to var nokrāsot, pēc vēlēšanās, gan ar augu, gan ar ķīmiskām krāsām.

Senās latvietes savos rokdarbos lietoja as visvairāk šādas krāsas: balto, bāli dzeltēno, sūnu zaļo, ķieģeļu sarkano, brūno (visdažādākās nokrāsās) un tumši zilo un ļoti maz tumši violēto un melno. Pie šīm krāsām pieturoties, mēs neaizmirsīsim latvju īpatnības un nesakropļosim arī savu tautas tērpu harmoniskās krāsu gammas.

Raksturīgākie latviskie lauku dziju rokdarbi ir: audumi (sākot ar rupjiem paklājiem pakulu velkos līdz smalkām villainēm), prievītes, jostiņas, adījumi un izvilkuma darbi. Bez tam vēl klājdūrieni un tamborējumi.

Ļoti interesantas ir jostiņu segas. Vispirms noauž atsevišķas jostas un prievītes, pēc dažādām tehnikām (var izmantot visādus dziju atlikumus — sevišķi no audumiem) un tad viņas sašuj kopā. Šādas sedziņas vai segas var izlietot kā galdsegas, siensegas un paklājus dažādiem maziem dekoratīviem priekšmetiem, vāzēm, augļu šķīvjiem u. t. t. Adījumi ir ziemai lietderīgā-

Krāslavas mazpulka dalībnieces, izpildot tautisko deju „Linu talka".

kais roku darbs, jo visiem vajaga siltus cimdus un zeķes. Un cik patīkami, ja šajos ikdienas valkājamos priekšmetos ari ir redzams meitas vai māsiņas čaklums un gaume. Ieteicams paintereséties arī par adītām kokvilnas galda segām. Izejas materiāls ir lēts, darbs gan prasa daudz laika un pacietības, bet gala iznākums par to sevišķi iepriecinošs. Šīs segas ir patiešām skaistas un dekoratīvas. Klājdūrieni visvairāk pielietojami spilvenu un sienas un grīdas segu rotāšanai. Pamatmateriāliem izlieto maisu un citus taml. rupjākus audumus. Rakstu izšuj, skaitot rūtiņas. Klājdūrienu sienas un grīdu segas būtu gatavojamas tad, ja nav pieejamas stelles. Audumi veicās ātrāk un viņiem ir lielāka vērtība.

Apskatat, mazpulku meitenes, savas istabas, pārdomājat ar kādiem rokdarbiem jūs viņas varētu padarīt daiļākas un piemīlīgākas, un stājāties čakli pie darba.

I. Zauls,
mājt. instr.

KĀ DZĪVO UN STRĀDĀ MAZPULKU DALĪBNIEKI ĀRZEMĒS.

ARĪ LONDONĀ — MAZPULKI.

Anglijā mazpulku kustība guvusi lielu piekrišanu kā uz laukiem, tā arī pilsētās. Anglijas mazpulku vadība atzīst, ka mazpulku kustībai jāpiesaista arī angļu koloniju jaunatne Afrikā. Anglijas galvas pilsētā — Londonā arī nodibināti vairāki mazpulki. Londonas mazpulki, starp citu, jau paveikuši kādu cildenu darbu, kas liek par tiem arvien vairāk runāt un arvien vairāk piegriezt tiem vērību. Londonas mazpulki kopējiem spēkiem pārvērtuši kādu sen pamestu laukumu, ko vietējie iedzīvotāji bija sākuši izlietot atkritumu izgāšanai, par ziedošu, kokiem un puķēm apstādītu parku, kas iepriecina visu apkārtni. Šis mazpulku jaunatnes darbs savas pilsētas izdaiļošanā sajūsmināj is arī pārējo pilsētas jaunatni.

MAZPULKU DZĪVE.

Mārupes mazpulks sveic mazpulku virsvadoni ministru prezidentu Dr. K. Ulmani.

Š. g. 21. novembrī ministru prezidentam **Dr. K. Ulmanim** izbraucot uz Jelgavas atbrīvošanas svinībām, uz Rīgas un Jelgavas apriņķu robežas to sagaidīja vairākas vietējās organizācijas un apkārtējie iedzīvotāji, to starpā arī Mārupes mazpulks.

Mārupes mazpulka vadītājs M. Zaļaiskalns apsveica ministru prezidentu **Dr. K. Ulmani** mazpulka vārdā un mazpulka dalībniece L. Ābelīte pasniedza Virsvadonim pašsacerētu veltījumu:

Sveicam mēs Latvijas dižāko dēlu,
Varoņa darbu un varoņa garu.
Tautu Jūs vadat ar ticību kvēlu,
Salaužat pēdējo tumsības varu.
Izgaist reiz tumsa, tik postoša, baiga —
Latvija vienota, brīva un skaista,
Visus nu tēvzemes mīla mūs saista.
Saulaina gaisma līst dzimtenes sētās,
Baltzaļi karogi ceļas un plīvo,
Karogu nesēji solās iet svētās
Sentēvu pēdās, darbs, tikums kur dzīvo.
Baltzaļie mazpulku karogi celsies,
Plīvos par godu Jums, Vadonim cēlam,
Priekšzīmē Jūsu nu mazpulki smelsies
Spēku darbam. — Mūs vadīt vienmēr Jums vēlam.
Strādāsim Latvijai, dzimtenei savai,
Sirdi un jūtas mēs ziedosim tai,
Strādāsim Latvijas gaišākai slavai,
Latvijai — daiļai un spēcīgai.

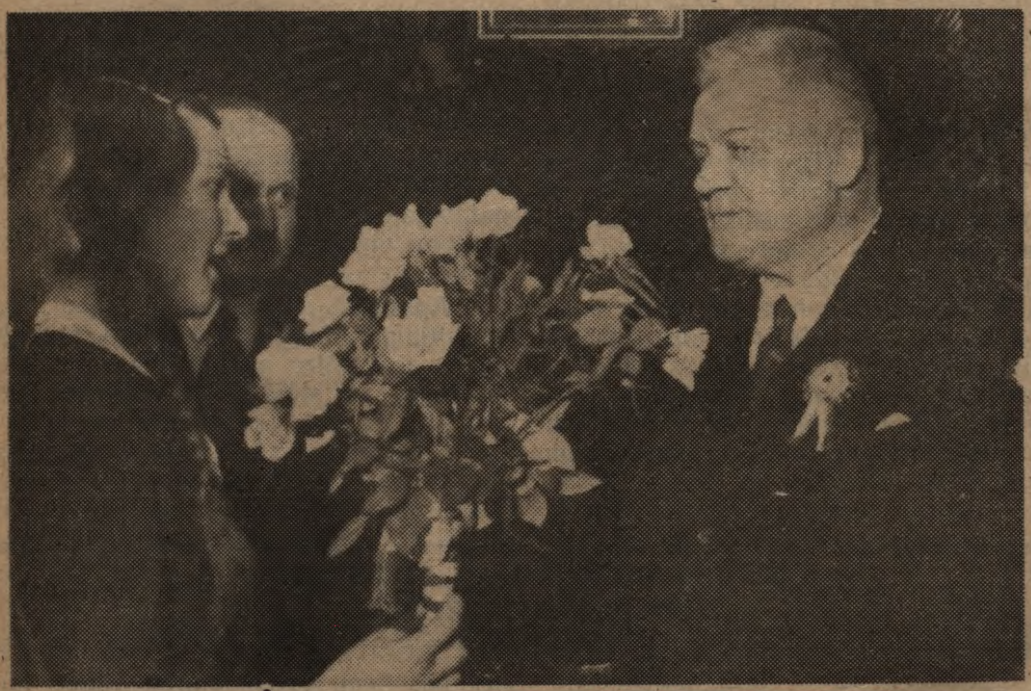

Mazpulku līdumniece L. Sprūds pasniedz ziedus mazpulku virsvadonim **Dr. K. Ulmanim.**

JAUNI VALSTS KAROGI LAUKU SĒTĀS.

Š. g. 18. novembrī no jauna iegādājušies un izlikuši valsts karogus savu vecāku saimniecībās šādi mazpulku dalībnieki: **Ķoņu-Ausekļa** mazpulkā — **H. Mauriņš** un **A. Sniegs**; **Durbes** mazpulkā — **Ž. Rubežs**; **Biržu** mazpulkā — **V. Pupēns**; **Jaunpiebalgas-Pēternieku** mazpulkā — **J. Ģiezēns**; **Smiltenes** mazpulkā — **V. Baumanis**; **Vidrižu** — mazpulkā — **E. Upītis, H. Apsīte** un **A. Kreitūzis**; **Nabes** mazpulkā — **J. Briedis**; **Raiskuma** mazpulkā — **Ģ.** un **L.**

Kārkliņi un **E. Brencis**; **Mārupes** mazpulkā — **R.** un **A. Zaļaiskalni**, **V.** un **B. Tiškeviči**, **L. Ābelīte**, **E. Bite**, **A. Zīrāks**, **A. Laiviņš** un **A. Upenieks**; **Sāvienas** mazpulkā **J.** un **L. Mežāki**; **Sunakstes** mazpulkā — **L. Pelīte** un **Mālupes** mazpulkā — **P. Kļaviņš** un **V. Kupčs.**

ČILES SALPETRA LAUKSAIMNIECISKĀ BIROJA „VISLIELĀKĀS LOPBARĪBAS BIETES" KONKURSĀ GODALGOTIE MAZPULKU DALĪBNIEKI.

I. god. — Ls 100.— **Brikmanis,** Ernai, **Kazdangas** mazpulkā.

II. god. — Ls 75.— **Melngailis,** Jānim, **Gulbenes** mazpulkā.

III. dod. — Ls 50.— **Šāvējs,** Pēterim, **Lubejas** mazpulkā.

IV. god. — Ls 25.— **Bergs,** Zigurdam, **Zaļenieku I.** mazpulkā.

V. god. — Ls 20.— **Lapsa,** Pēterim, **Mūrmuižas** mazpulkā.

VI. god. — Ls 15.— **Melngailis,** Gaidai, **Gulbenes** mazpulkā.

VII. god. — Ls 10.— **Gorbans,** Arturam, **Purvmalas** mazpulkā.

VIII. god. — Ls 10.— **Subers,** Birutai. **Mūrmuižas** mazpulkā.

IX. god. — Ls 10.— **Lesiņš,** Jānim, **Gulbenes** mazpulkā.

X. god. — Ls 10.— **Krūmiņš,** Kārlim, **Ērgļu-Katriņas** mazpulkā.

Papildus godalgas à Ls 5.— **Lielmanis,** Jānim—**Lādes** mazpulkā un **Ikaunieks,** Ādolfam — **Barkavas** mazpulkā.

Vislielākās godalgotās lopbarības bietes svars bija **12 kg. 850 gr.,** mazākās godalgotās lopbarības bietes svars—**9 kg. 500gr.**

Biroja sarīkotā **vasaras kviešu** konkursā mazpulku dalībnieki ieguvuši šādas godalgas:

IV. god. — Ls 50.— **Drunka,** Oļģerts, **Ādažu** mazpulkā.

X. god. — Ls 10.— **Pikšens,** Pēteris, **Umurgas** mazpulkā.

Papildus godalgu Ls 10.— **Seglis,** Eduards, **Rankas** mazpulkā.

Visaugstākā kviešu raža — **45 kv./ha,** viszemākā godalgotā — **27 kv./ha.**

EZERES MAZPULKA 5 GADU PASTĀVĒŠANAS SVĒTKI.

28. oktobrī Ezeres mazpulks atskatījās uz 5 gadu pastāvēšanu. Pie tautas nama

Skats Blīdenes mazpulka ražojumu apskatē.

celti krāšņi goda vārti ar uzrakstu: „Lai ar sauli laukā ejam . . ."

Ap pusdienas laiku svētkos ierodas Liepājas apriņķa vecākais E. Līcis, Liepājas aizsargu komandiera palīgs Krevics, agr. H. Grasmanis, agr. J. Pavars un Ezeres mazpulka dibinātājs agr. K. Tukmanis.

Pēc īsas uzrunas un apsveicināšanās pie goda vārtiem, svētku dalībnieki un viesi apskata mazpulka ražojumu parādi.

Plkst. 4 pēc pusdienas pārpildītā tautas nama zālē notika dievkalpojums no Kursīšu dr. māc. J. Vējiņa.

Pēc tam Kurzemes lauks. biedrību s-bas sekretārs agr. H. Grasmanis pieņem mazpulku dalībnieku svinīgo solījumu un izdala godalgas, kā arī pasniedz mazpulka vadītajam R. Kalniņam, Kurzemes b-bu s-bas I. šķ. atzinības rakstu ar zelta medali par nopelniem jaunatnes audzināšanā lauku dzīvē un lauksaimniecības darbā.

Svētkos rakstiskus sveicienuș sūtījuši valsts prezidents A. Kviesis, ministru prezidents Dr. K. Ulmanis, zemk. ministrs J. Kauliņš, prof. Ernests Blese, Ezeres aizdevu sab-ba „Pūrs", agr. J. Andersons no Zemgales lauks. c-bas, Latgales lauks. b-bu savienība, Saldus rajona agronoms, Kursīšu rajona agr. Pū-

tels, Sav. „Latvijas Lauks. c-bas mazpulku nodaļas vadītājs un daudzi citi.

Personīgi sveicināja zemkopības viceministra Birznieka vārdā agr. H. Grasmanis, Liepājas aizsargu pulka komandiera palīgs A. Krevics, Ezeres mazpulka dibinātājs agr. K. Tukmanis, L. Lauks. c-bas pārstāvis agr. J. Pavars, Liepājas apriņķa vecakais E. Līcis un citi.

Pēc apsveikumiem notika koncerts mazpulku dalībnieku izpildījumā.

Vakarā svētku viesi bij aicināti pie kopējā mielasta. Mielasta laikā bija daudz dziesmu, runu un suminājumu.

MAZPULKU SVĒTKI JAUNGULBENĒ.

28. okt. Gulbenes 4. un Jaungulbenes lauksaimniecības skolas 151. mazpulki bija sarīkojuši kopējus svinīgā solījuma svētkus, ražas apskati un Jaungulbenes 151. mazpulka karoga svētkus.

Svētkus ievadīja Gulbenes dr. māc. J. Egle.

Mazpulka dibinātājs Jaungulbenes lauksaimniecības skolas preekšnieks agr. A. Skreija aicināja L. L. Centrālb-bas mazpulku nodaļas pārstāvi agr. O. Rezovskis pasniegt karogu vadītājam agr. A. Lācim.

Gulbenes un Jaungulbenes mazpulku dalībnieku svinīgo solījumu pieņēma agronome O. Rezovska.

Karoga svētkos sveicināja no Jaungulbenes lauks. skolas — A. Skreija, L. L. Centrālbbas — O. Rezovska, Jaungulbenes pagasta vecākais — A. Lutcs, Gulbīša pamatskolas — Vārdaugs, Jaungulbenes dziedāšanas b-bas Viļumsons, „Brīvās Zemes" A. Ozoliņš, Jaungulbenes valsts izmēģinājuma farmas — Platacis, Gulbenes mazpulka — Melngailis un no Gulbenes vanagiem un Cerības pulciņa Kopmanis.

Jaungulbenes mazpulka ražojumu stendi ar saviem izstādījumiem izpelnījās visu apmeklētāju atzinību.

MĀLPILS MAZPULKA RAŽOJUMU APSKATE,

karoga svētki un svinīgā solījuma nodošana notika 28. okt. Pirms svētku sākuma, mazpulka dalībnieki sacentās pieccīņā.

Sacīkstēm sekoja mazpulka vadītāja J. Ķiploka un L. L. Centrālb-bas mazpulku nodaļas vad. agr. K. Ķirša referāti par mazpulku darbu jaunatnes audzināšanā.

Mazpulkam karogu dāvināja vietējā pagasta pašvaldība. Pagasta vecākais Meijers siltos vārdos aicina jaunatni vienmēr sekot sava virsvadoņa ministru prezidenta Dr. K. Ulmaņa aicinājumam — strādāt dzimtenes un tautas labā.

Karogu iesvētīja vietējais draudzes mācītājs A. Reinsons.

Pēc tam sekoja mazpulku dalībnieku svinīgais solījums, ko nodeva visi mazpulka dalībnieki.

Svētkus noslēdza koncerts ar brīvmākslinieces I. Ozoles piedalīšanos un tautisks vakars ar rotaļām un dejām.

Mazpulku svētkos tēlegrafiski un rakstiski sveicināja iekšlietu ministrs V. Gulbis, Mārupes mazpulks, Allažu, Mores un Mālupes mazpulki, agr. Priedīts — Siguldā un vairāki vietējo organiz. pārstāvji.

Svētkus noslēdzot, svētku dalībnieki sajūsmā 3 reizes nodziedāja „Lai līgo lepna dziesma" un uzsauca „Lai dzīvo!" mazpulku virsvadonim Dr. K. Ulmanim. Mazpulks nosūtīja Dr. K. Ulmanim albumu ar fotografijām no mazpulku dzīves.

PUČURGAS MAZPULKS

pirmo savu ražojumu apskati bija sarīkojis piektdien, 26. oktobrī, jaunajā Bauņu pamatskolā. Latv. Lauks. Centrālb-bas mazp. insp. v. i. Ad. Eglīša vadībā godalgošanas komisija piesprieda vairākas godalgas. Sarīkoto ražas apskati apmeklēja visi skolas skolnieki, daudz bērnu vecāki, lauksaimnieki, ar interesi un sajūsmu vērojot mazpulka darba panākumus.

ASTOŅI RŪJIENAS UN APKĀRTNES MAZPULKI 28. OKT. RĀDĪJA SAVA DARBA SASNIEGUMUS.

Rūjienas un apkārtnes mazpulku,laukk. pārr. b-bas un lauksaimniecības b-bu ražas apskate izvērtās par ļoti plašiem veco un jauno arāju kopējiem svētkiem. No rīta svinības ievadīja mazpulku un jaunatnes kopējs gājiens uz svētku dievkalpojumu Rūjienas baznīcā. Gājienā piedalījās Rūjienas draudžu pamatskolas, Rūjienas ģimnazijas, Rūjienas-Rāmnieku, Ķoņu, Naukšēnu, Naukšēnu-Mežgala, Jeru-Oleru un Pendīgas mazpulku dalībnieki. Daudz ēkas greznotas valsts karogiem, bet goda vārtos uzraksts: „Uzticība vadonim — tautas spēks".

Valgales mazpulks karoga svētkos.

Pēc dievkalpojuma svinības Rūjienas b-bas namā atklāja ģimn. direktors Jansons. Latv. Lauks. Centrālb-bas mazp. insp. v. i. Ad. Eglītis, sveicot jauno un veco lauksaimnieku darba svētkus, plašakā uzrunā pakavējās pie mazpulku piecos gados paveiktiem darbiem un turpmākiem uzdevumiem.

Tālākā svinību daļā Valmieras apr. priekšnieks Prauliņš runāja par darbu atjaunotā Latvijā.

Ražas apskatē mazpulku dalībnieki godam rādīja savus sasniegumus laukkopībā, mājturībā, rokdarbos un amatniecībā.

JAUNATNES SVĒTKI REMBATĒ.

Rembates mazpulks sarīkoja svinīgā solījuma svētkus un ražas apskati 28. okt. Rembates pamatskolas telpās.

Svētkus ievadīja stud. theol. A. Lūsis. Svētrunai sekoja svinīgais solījums, kuŗu pieņēma mazpulku padomes pārstāve I. Zauls.

Pēc dievkalpojuma mazpulka vadītājs J. Vārpa atklāja ražas apskati. Sekoja I. Zaules referāts par mazpulku mērķiem un uzdevumiem un iekšl. min. inf rm. un prop. daļas lektora K. Zvirgzdiņa par tematu „Jaunatnes uzdevumi atjaunotā Latvijā."

Svētki noslēdzās ar teātri „Saimnieka dēls" un saviesīgu dzīvi.

MAZPULKA KAROGA SVĒTKI VĀRMĒ.

Vārmes mazpulka karoga svētkus 31.okt. ievadīja dievkalpojums Vārmes baznicā, ko notureja Lutriņu draudzes mācītājs **Kangars.** Pēc tam dalībnieki ar jauniesvētīto karogu devās uz Vārmes pamatskolu, kur notika svinīga karoga pasniegšana. Kurzemes lauks. b-bu sav. mazp. nod. vad. agr. **V. Grasmanis** uzrunāja mazpulka dalībniekus un pieņēma svinīgo solījumu. Tai pašā dienā notika mazpulku ražas apskate kura bija ļoti kupla un labi izdevusies. Svētki noritēja lielā pacilātībā un bija labi apmeklēti.

JAUNATNE GŪST VECĀKĀS PAAUDZES ATZINĪBU.

Trīs mazpulki — **Lielstraupes, Mazstraupes, un Stalbes** sarīkoja savu kopējo ražojumu apskati Straupes Plācī. Visapkārt plašai lauksaimniecības b-bas zālei galdi ar mazpulku dalībnieku ražojumiem un izstrādājumiem. Vecākā lauksaimnieku saime ar lielu interesi vēroja izstādījumus un jau turpat apskatē pieteicās pircēji tīrai „Rubina" šķirnes kviešu sēklai un dalībnieku rokdarbiem. Reizē ar ražojumu apskati, notika Stalbes mazpulka karoga svētki un visu triju mazpulku dalībnieki nodeva svinīgo solījumu. Karogu iesvētīja vietējās dr. māc. E Lange. Priekšlasījumu par mazpulku nozīmi jaunatnes audzināšanā noturēja L. L. Centrālbiedrības mazp. nod. vad.

Lielstraupes, Mazstraupes un Stalbes mazpulki ražojumu apskatē.

agr. K. Ķirsis. Klausītājiem pārpildītā zāle ar interesi sekoja priekšlasījumam, jo šinī apvidū mazpulku darbība plašāk redzama tikai pēdējā gadā.

Ekspertu kommisija piešķīra vairākas 1., 2. un 3. godalgas.

Lielstraupes mazpulka dalībniekiem **A. Ozoliņam** un **A. Dīcmanim** par piecu gadu sekmīgu darbību mazpulkā piešķīra ministru prezidenta **Dr. K. Ulmaņa** „Sabiedriskie raksti" ar prezidenta pašrocīgu ierakstu.

Ar atzinību jāmin, ka mazpulkus materiāli atbalstījušas vietējās pašvaldības: Lielstraupes un Mazstraupes pag. valdes, ziedojot līdzekļus godalgām, kas enerģisko pagasta vecāko nopelns, Stalbes savst. ugunsapdrošināšanas biedrība un Straupes lauksaimniecības biedrība, dodot par brīvu telpas un apgaismošanu mazpulku sarīkojumiem. Sadarbību un vienprātību arī turpmāk!

MAZPULKU SACENSĪBA KULDĪGĀ.

Kurzemes lauks. b-bu savienība kopā ar Kuldīgas lauku pašvaldību vecāko rīkoja 30. oktobrī Kr. Valdemāra pamatskolā, Kurmales pag. Peltšu pilī Kuldīgas apkārtnes mazpulku sacensību pieccīņā. Sacensībā piedalījās 50 dalībnieki no Kuldīgas, Padures, Kr. Valdemāra, Veldzes, Rendas, Planīcas, Turlavas un Snēpeles mazpulkiem. Sacensību — sanāksmi atklāja Kuldīgas apr. lauku pašv. vecākais Fr. Vilks. Godinot mazpulku virsvadoni **Dr. K. Ulmani**, visi klātesošie uzsauca trīskārtīgu „lai dzīvo".

Neskatoties uz slikto lietaino laiku, sacensība lauksaimniecības darbu pieccīņā izdevās ļoti labi kā apmeklētāju skaita, tā ari sasniegto rezultātu ziņā. Šāda veida sarīkojums Kuldīgas apkārtnē notika pirmo reizi un līdz ar to bija arī pirmā Kuldīgas apkārtnes mazpulku sanāksme, kas mazpulku dalībniekiem deva jaunu ticību un sparu savam darbam nākotnē.

VANDZENES MAZPULKA SVINĪBAS.

Vietējais mazpulks pie Garlenes pamatskolas rīkoja mazpulka svētkus, kuŗus ievadīja ar ražas apskati. Apskatē apbrīnošanas cienīgi bij kāposti, ko mazpulka dalībnieki šogad audzēja kā galveno kultūru. Ievērību saistīja arī dalībnieka A. Smilgzieda izstādītās ābelites, kuŗas viņš pats, vairāk kā simts gabalus, potējis un uzaudzējis. Pa apskates laiku mazpulku inspektors agr. K. Zītars saistoši un pārliecinoši runāja par mazpulku uzdevumiem un nozīmi. Pēc referāta mazpulka dalībnieki nodeva svinīgo solījumu, ko pieņēma inspektors agr. K. Zītars.

LAIDZES MAZPULKA RAŽOJUMU APSKATE

notika 14. oktobrī Laidzes lopkopības skolas telpās. Apskati atklāja mazpulka vadītāja agr. M. Sterndoks. Apskatē

Ilūkstes mazpulka dalībnieki ar vadītājiem ražojumu apskatē.

ar saviem ražojumiem piedalījās 19 dalībnieki un izpelnījās vairākas godalgas.

Apskatei sekoja mazpulka dalībnieku priekšnesumi: deklamācijas, tautiskas dejas un Rasmas Vēbers referāts par lopbarības biešu audzēšanu.

NOSOVAS MAZPULKS

bija sarīkojis 7. oktobrī pirmo ražojumu apskati. Apskatē piedalījās 15 mazpulka dalībnieki. Apskati atklāja mazpulku insp. agr. Fr. Butners. Mazpulka dalībnieki ieguva arī vērtīgas godalgas.

JŪRKALNES MAZPULKS

savu gadskārtējo ražas apskati noturēja 21. oktobrī kopā ar svinīgā solījuma svētkiem. Mazpulka dalībnieki savus stendus bija sakārtojuši vietējā aizsargu zālē. Kurzemes lauks. b-bu sav. p-vis J. Grīnblats teica uzrunu un izdalīja godalgas. Vakara dalībnieki izrādīja A. Rogas lugu „Pirms lielās dzīves", kam sekoja saviesīgs vakars.

18. novembris Jūrkalnes mazpulkā tika svinēts ar patiesu sajūsmu un mīlestību. Mazpulka dalībnieki kopā ar aizsargiem un aizsardzēm, kā arī skolēni gāja gājienā uz Jūrkalnes kapiem, lai godinātu savus varoņus. Pēc tam gājiens devās uz vietējo pamatskolu, kur notika mazpulka svinīgā sēde un mazpulka dalībnieku referāti. Vakarā vietējā Brīvības pieminekļa komiteja sarīkoja 18. novembrim piemērotu teātŗa izrādi, kuŗā dzīvi piedalījās arī mazpulka dalībnieki.

ĶOŅU-AUSEKĻA MAZPULKS

sarīkoja rudens svētkus ar ražojumu apskati darba pieccīņu un saviesīgu vakaru. Svētkus atklāja agr. Ozols. Izstādīti labi padevušies sakņaugi, labības, mājputni un rokdarbi. Labākos ražojumus un labākos sasniegumus pieccīņā godalgoja. Vakarā, bez dziesmām un deklamācijām uzveda vēl A. Rogas mazpulku lugu: „Pirms lielās dzīves."

Mazpulks piedalījās Rūjienas rajona mazpulku svētkos ar saviem ražojumiem. Ieguva arī vairākas godalgas.

LĪBAGU MAZPULKA RAŽAS APSKATE.

Lībagu mazpulks sarīkoja ražas apskati. Apskatei sekoja Ventspils—Talsu apr. mazp. insp. agr. K. Zītara runa, karoga pasniegšana un svinīgais solījums, kā arī godalgu izdalīšana.

Vakaru noslēdza dziesmas, deklamācijas, vijoļu mūzika un kīno izrāde.

VESELAVAS MAZPULKS

savu vasaras darbu noslēgumu — ražas apskati un svinīgā solījuma došanu rīkoja

17. nov. Ražas apskate tika rīkota kopā ar Brīvības pieminekļa komitejas Veselavas nod. rīkotiem valsts svētkiem.

Svētrunu teica Raunas māc. Treics. Svinīgo solījumu pieņēma agr. Dzenis. Svētkos piedalījās un labākiem mazpulka dalībniekiem godalgas izsniedza Cēsu apr. lauku pašvald. vec. Ringmanis.

Mazpulku dalībnieki un svētku svinību viesi lūdza nodot caur žurnālu „Mazpulks" ministru prezidentam Ulmaņa kungam sekošu apsveikumu:

Tie, kas no mazotnes zemi mīl, kam dārga un svēta dzimtā zeme, no sirds sveic mazpulku virsvadoni, latvju tautas vadoni — vienotāju, Latvijas pamatu un spēku!

Stipra lai aug un zeļ Latvijas valsts!

SALDUS PAGASTA MAZPULKS,

Saldus pagasta pamatskolā 25. nov. sarīkoja ražas apskati. Ar darba augļiem apskatē piedalījās 8 mazpulka dalībnieki, daudzi skolēni un viņu vecāki. Apskati atklāja mazpulka vadītājs skolas pārzinis. R. Meija. Referēja Kurzemes lauks. biedrību sav. pārstāvis agr. J. Pakalniņš. Referātu noslēdza ar brīvības himnu „Lai līgo lepna dziesma." Jaunie ražas izstādītāji pārsteidza visus ar sava darba augļiem, tiklab kopīgā sīpolu kultūrā, kā arī citu sakņaugu rožojumos un rokdarbos. Godalgošanas komisija piešķira ražas izstādītājiem 2 I. godalgas un 6 II. godalgas.

KAROGA SVĒTKI VATRĀNĒ.

Vatrānes mazpulks Kastrānes-Vatrānes pamatskolā sarīkoja karoga svētkus un mazpulka pirmo ražojumu apskati. Karogu iesvētīja un svinīgo solījumu pieņēma Suntažu dr. mācītājs Zunde. Mazpulkam karogu dāvājusi Kastrānes pag. valde. Dāvātāju vārdā izjustus novēlējumus izteica pagasta darbvedis K. Segliņš. Pēc tam agr. J. Vilāns karogu pasniedza mazpulka vadītājam, skolas priekšniekam N. Kalniņam. Mazpulku dalībnieki parakstīja arī svinīgo solījumu un nodziedāja savu himnu. Ekspertu kommisija piesprieda vairākas godalgas.

NAUKŠĒNU MAZPULKS.

Savu pirmo ražas apskati sarīkoja „Mirķu" 6 kl. pamatskolas telpās. Ar saviem ražojumiem apskatē piedalījās 21 dalībnieks. Audzētās kultūras: lini, kvieši un cigoriņi. Bez tam vēl dažādas blakus kultūras.

Apskati atklāja mazp. vadītājs, pēc tam ar uzrunu pie mazpulka dalībniekiem, griezās Rūjienas ģimn. mazp. vad. agr. Liepiņš un pieņēma arī svinīgo solījumu.

Reizē ar ražojumu apskati bija sarīkota arī mazp. dalībnieku darbu pieccīņa. Pēc tās svētku viesi pulcējās skolas telpās uz teātŗa izrādi. Izrādīja Saulieša lugu „Egļu ēnā", kuŗu bij sagatavojuši pamatskolas skolotāji un mazp. dalībnieki. Izrādei sekoja godalgu izdalīšana.

ZIEMUPES MAZPULKA KAROGA SVĒTKI.

Ziemupes mazpulkam 7. okt. notika ražas apskate un karoga svētki. Karogu dāvināja Liepājas apriņķa pašvaldību vecākais Līcis. Karogu iesvētīja Liepājas Annas dr. māc. Dr. V. Sanders. Karogu pasniedza Kurzemes mazpulku pārstāvis agr. Jēkabsons. Tad daži mazpulka dalībnieki nolasīja savus priekšlasījumus. Pēc tam izdalīja godalgas centīgākiem dalībniekiem.

SIDGUNDAS MAZPULKA RAŽAS APSKATE UN KAROGA SVĒTKI

notika š. g. 25. novembrī Sidgundas pamatskolā.

Svētkus ievadīja ar dievkalpojumu un jauno karogu iesvētīja Mālpils draudzes mācītājs Arv. Reinsons. Karogu mazpulkam dāvina Sidgundas pagasta vecākais J. Ziemelis. Mazpulkam karogu pasniedza un pieņēma mazpulka dalībnieku svinīgo solījumu Latv. Lauks. Centrālb-bas mazpulku inspektors agr. A. Ķibēns.

Karoga svētkos sveicienus nesa J. Ķiploks no Mālpils mazpulka. Rakstiski sveicināja Allažu mazpulks.

Pēc karoga pasniegšanas mazpulka un pamatskolas koris Sidgundas mazpulka vadītāja J. Kazmēra vadībā izpildīja vairākas dziesmas un deklamācijas.

Svētkus slēdza ar „Lai līgo lepna dziesma".

Savos karoga svētkos Sidgundas mazpulks nosūtīja Mazpulku Virsvadonim Dr. K. Ulmanim šādu apsveikumu: Augsti godātais Virsvadonis! Sidgundas mazpulks sveicina Jūs savā pirmā ražas apskatē un karoga svētkos un apliecina savu labo gribu, un lielo prieku strādāt Latvijas labā, Jūsu virsvadībā.

KAROGA SVĒTKI SKRĪVERU MAZPULKĀ.

18. novembrī, reizē ar valsts svētkiem, Skrīveru mazpulks svinēja karoga svētkus un nodeva svinīgo solījumu. Svētki notika Skrīveru kultūras biedrības plašajā zālē, kuŗa tikko spēja uzņemt visus svētku viesus. Ievada dievkalpojumu noturēja un jauno karogu iesvētīja Jēkabpils mācītājs Zemnieks. Karogu mazpulkam dāvināja Skrīveru krāj-aizdevu sabiedrība, kuŗas vārdā mazpulku apsveica A. Kalniņš un lūdza Mazpulku padomes pārstāvi Latv. Lauks. C-bas mazpulku inspektoru agr. A. Ķibēnu pasniegt karogu mazpulkam. Karogu saņēma Skrīveru mazpulka vad. agr. P. Tamužs un nodeva mazpulka čaklākajam dalībniekam, kuŗš mazpulka vārdā solījās allaž atcerēties karoga nozīmi un sekot karoga aicinājumam.

Svinīgo solījumu parakstīja 14 dalībnieki. Svētku viesi, kopā ar mazpulku, nosūtīja Ministru prezidentam, Mazpulku virsvadonim Dr. K. Ulmanim šādu apsveikumu: „Svinot valsts 16. dzimšanas dienu un Skrīveru mazpulka karoga svētkus, mazpulku saime un svētku viesi apsveic Jūs, godātais Prezidenta kungs, un apsolās visdziļākā paļāvībā sekot Jums zem baltzaļā un sarkanbaltsarkanā karoga tāļākā Latvijas izveidošanas nn nostiprināšanas darbā."

Pēc karoga svētkiem notika Skrīveru kultūras biedrības koncerts un teātra izrāde.

MAZPULKU SVĒTKI TIRZĀ.

Valsts svētkos, svinot brīvās Latvijas proklamēšanas atceres dienu, tirzmalieši svinēja arī sava mazpulka pirmos darba svētkus. Jau pulkst. 10 rītā mazpulka dalībnieki, kopā ar vecākiem pulcējās Tirzas pamatskolas telpās, lai noklausītos Valsts Prezidenta svētku runu. Pēc tam mazpulka dalībnieki, kopā ar pārējo skolas jaunatni, gājienā devās uz Tirzas kapsētu, kur pie kritušo varoņu pieminekļa vietējās draudzes mācītājs G. Beķers turēja svētku dievkalpojumu. Pēc tam pamatskolas telpās mazpulka vadītājs J. Vīgrants ievadīja mazpulka ražojumu apskati ar piemērotu uzrunu. Mācītājs Beķers runāja par jaunatnes uzdevumiem savas tēvzemes izkopšanā. Latv. Lauks. Centrālbiedrības mazpulku nodaļas vad. agr. K. Ķirsis pieņēma mazpulku dalībnieku svinīgo solījumu un siltiem vārdiem aicināja mazpulka dalībniekus klausīt mazpulka virsvadoņa un visas tautas vadoņa Dr. K. Ulmaņa aicinājumu: vienmēr uz priekšu, uz augšu, un nekad neaizmirst, ka Latvija ir skaistākā zeme. Vecākā paaudze ar interesi vēroja bērnu pirmā gada sasniegumus un neskopojās ar atzinību un balvām mazajiem censoņiem. Godalgām līdzekļus atvēlējuši: Tirzas pag. pašvaldība, Tirzas krāj-aizdevu sabiedrība un ari privātpersonas. Godalgas izpelnījās: N. Caune, M. Augulis, B. Ozols, A. Misiņš, K. Sarmulis, R. Ābelskalns, B. Liepa, M. Skosts, Z. Indrāns, L. Bluks un citi.

MAZPULKU HUMORS

Mazpulku pieccīņās.

Kā tiek galā ar maisu aizsiešanu mazais Kārlītis, kad viņam nav auklu, to mēs zinam no Ausmas Rogas „Uzvarētāji". Viņam palīdz apķērība un Vītoltēva pastalas. Bet ko lai iesāk pieccīņās Priekuļos, kad tam vajadzēja aizjūgt pašu lielāko muižas bēri? Kārlītis — brālītis paaudzies vēl tikai metra augstumā un bēra augstā galva tam liekas vai mākoņos. Taču — Kārlītis ir mazpulka dalībnieks, zirgs viņa tuvākais draugs un viņi drīz vien saprotas. Bēra augstā galva pazemīgi noliecas gandrīz vai pie viņa kājām un te jau bērim sakas kaklā! Bet bēdas vēl nav galā. Kā dabūt mugurā un pāri astei slejas, tas arī vienam pašam jāizdara. Jau lielākie dalībniekī sāk mazo piezobot, lai ejot pēc trepēm, vai lai, sacīkstē padodoties ar labu, bet te Kārlītis jau augšā uz ratu ilkss, tālāk uz ratu priekšgala un tikai viens mirklis, kad slejas jau pāri astei un visi aizjūga pie-

derumi savā vietā. „Galvu nezaudē neviena grūtuma priekšā, tā man mācīja mazpulka vadītājs", pastāsta Kārlītis un vadītājs ir teicis patiesību. Kārlītis uzvarēja.

* * *

„Tēt, vai tu gribi simts latu?" . . .

Kārlītis šogad bija pirmo gadu mazpulkā, taču par ļoti labām lopbarības bietēm tam jau otrā godalga līdz ar balvu: R. Baķis, „Kā izaudzināt veselīgus teļus, jērus, sivēnus un kumeļus". Pagājušā svētdienā viņš norēķinājās ar tēvu par ražotām lopbarības bietēm. Kārlītim „skaidrā" naudā iznācis 15 latu. Ilgi viņš gudro, ko ar savu kapitālu iesākt, līdz beidzot ar lielu papīra lapu un zīmuli rokā, griežas pie tēva: „Tēt, vai tu gribi simts latus?" „Ko nu dēls, vai tad man tos kāds dos." — „Es došu, tēt'," saka Kārlītis, „ja tu man tagad aizdosi 10 latus, pēc gada tev varēšu dot 100 latus, jo redzi, man tagad pašam ir 15 lati un ar taviem 10 latiem būs 25. Par to es varu nopirkt sugas, protams, tikai sugas cūciņu. Gada laikā tā būs izaugusi par lielu cūku un viņai būs vismaz 10 sugas sivēni. Par katru sivēnu es varēšu ieņemt 15 latus vai kopā 150 latu. Cūka un 50 latu paliks man, bet par barību, telpām un naudas palienējumu tev došu veselus simts latus. Nu vai gribi?!"

Un tēvs gribēja . . .

Adis.

PAZIŅOJUMI.

Mēnešraksts „Mazpulks" — ir visu Latvijas mazpulku oficiozs, kuŗa norādījumi jāizpilda katram mazpulka vadītājam, tāpat katram mazpulka dalībniekam un dalībniecei.

* * *

Katram mazpulka vadītājam 1935. gadā piesūtīs mēnešraksta „Mazpulks" brīveksemplāru.

* * *

Mēnešraksta „Mazpulks" abonēšana ir obligatoriska katram mazpulka dalībniekam, izņemot ja vienā mājā vai ģimenē ir vairāki dalībnieki.

Apskatēs un sacensībās godalgos tikai tos dalībniekus, kas abonējuši un lasījuši mēnešrakstu „Mazpulks".

* * *

Lai neceltos pārpratumi un sarežģījumi maksājumu kārtošanā, **lūdzam nekavējoties paziņot „Mazpulka" ekspedicijai, Rīgā, Baznīcas ielā 4-a (ne vēlāk, kā līdz 1935 g 10. janvārim) mazpulka dalībnieku adreses, kam piesūtīt mēnešrakstu „Mazpulks" 1935. gadā.** Ja adreses netiks paziņotas, tad piesūtīsim visiem mazpulka dalībniekiem kopēji (pēc 1934. g. biedru saraksta) — mazpulka vadītājam.

* * *

„Mazpulka" abonēšanas nauda par 1935. gadu Ls 2.—. Pirmā puse (Ls 1.—) nomaksājama 1935. g. janvāŗa mēnesī, Rīgā, Baznīcas ielā 4-a „Mazpulka" ekspedicijā, vai L. L. Centrālbiedrības pasta tekošā rēķinā № 10619.

Mazpulku dalībniekus lūdzam naudu iemaksāt mazpulka vadītājam, vai arī iesūtīt tikai saziņā ar mazpulka vadītāju, jo viņš ir atbildīgs par visiem mazpulka maksājumiem. Iesūtot naudu, katrā ziņā jāatzīmē, kādam nolūkam nauda iemaksāta, mazpulka nosaukums un numurs.

* * *

Mazpulkus, kas nākošā gadā vēlās audzēt cukurbietes, lūdzam reģistrēties pagastu valdēs uz vietām līdz š. g. 20. decembrim.

* * *

Aizrādam, ka 1934. g. beigās, vai 1935. g. sākumā, bet ne vēlāk kā 1935. g. 15. janvārī, mazpulka revizijas kommisijai, saskaņā ar iekārtas un darbības no-

teikumu § 84, mazpulka vadītāja klātbūtnē, jāpārbauda mazpulka grāmatvedība, darbvedība, mazpulka valdes darbība, mazpulka kases un inventāra stāvoklis, ierakstot revīzijas protokolu mazpulka protokolu grāmatā.

* * *

Atgādinām, kā saskaņā ar iekārtas un darbības noteikumu § 77, janvāra mēnesī jāpārvēl 2 valdes locekļi un 2 viņu vietnieki, kā arī revīzijas kommisija § 85.

Mazpulka valdē un revīzijas kommisijā var ievēlēt tikai īstos biedrus.

* * *

Mazpulku vadītājiem piesūtītās ziņojumu veidlapas par 1934. gada darbību lūdzam izpildīt un iesūtīt sava apgabala centrālai lauks. organizācijai noteikti līdz 1935. gada februārim.

Dalībnieku darbības pārskatus, kas vēl nebūtu iesūtījuši, lūdzam iesūtīt tūliņ, nekavējoties.

* * *

Mazpulku dalībniekiem par visiem ziemas darbiem jāiekārto piezīmju burtnīca, kur jāieraksta visi uzdevumi kādus tas veicis saskaņā ar norādījumiem mēnešrakstā „Mazpulks" (mājsaimniecībā, mājas amatniecībā, mājas apkopšanā, dzīvokļa izdaiļošanā, telpu iekārtošanā un t. t.).

Ziemas darbi un apraksti jāizstāda rudens ražojumu apskatēs vai arī sarīkojot īpašas darbu apskates.

* * *

MAZPULKU DALĪBNIEKU ZIEMAS DARBU UZDEVUMI.

Katrs dalībnieks var izvēlēties vienu vai otru uzdevumu. Darba uzdevumi, bez dažādiem mājsaimniecības uzdevumiem, kas tuvāk apskatīti „mājsaimniecības programmā", var būt šādi (vai arī pēc vajadzības pārveidoti):

1.) Ievākt ziņas par savas dzimtas priekštečiem, uzrādot katra priekšteča vārdu, uzvārdu, nodarbošanos, panākumus viņa dzīvē, dzimšanas un miršanas gadu u. c. Ziņas sakopojamas zīmējumā, kas līdzinātos koka stumbra un zaru attēlam. Piem. izdevies uzzināt, ka tēva tēva tēvs saucies Aizupju Jānis. Viņam bijuši trīs dēli: Jānis, Augusts un Ģirts. Zīmējiet papīra lapas apakšējā daļā koka stumbru un gabaliņu virs tā trīs ripiņas, kuŗas savieno ar līnijām. Ripiņās ierakstat triju dēlu vārdus, uzvārdus u. t. t., bet tā, lai tā dēla vārds, kas ir jūsu tēva tēvs, atrastos vidū u. t. t.

Tuvākas ziņas par senču sasniegumiem rakstāmas tāļāk sekojošā tekstā, grupējot noteiktā kārtībā.

Šādus ciltskokus vēlams rakstīt par tēva un mātes senčiem (atsevišķi).

2.) Ievākt ziņas par savas saimniecības izcelšanos un visiem tās īpašniekiem līdz šai dienai.

3.) Sakopot visas ziņas par sava pagasta vēsturiskām vietām un par vēsturiskiem notikumiem pagasta robežās.

4.) Sakopot visas ziņas par sava pagasta biedrībām un organizācijām (kad dibināta, cik biedru, kā darbojās u. t. t.).

5.) Uzrakstīt dzirdētās teikas un nostāstus par savā pagastā esošo kalnu, ezeru, ģravu, upju, pilskalnu u. c. izcelšanos.

6.) Aprakstīt visas pagasta upes un ezerus (gaŗums, platums, dziļums, zivju bagātību u. t. t.).

7.) Aprakstīt visus pagasta kalnus un ģravas (augstums, dziļums, kādi koki sastopami, u. t. t.).

8.) Savākt ziņas par sava pagasta ievērojamākām personam, kas vai nu agrāk tur dzīvojušas un darbojušās saimnieciskā vai kulturālā laukā, vai arī tās, kas tagad pagastā ilgāku laiku uz vietas dzīvo un darbojas vai nu sabiedriskā, vai arī saimnieciskā darbā. (Sevišķa vērība jāpiegriež tādu dzimtu aprakstiem, kas savas mājas pārvalda jau vairākās paaudzēs, kā arī katram darbiniekam, amatniekam vai strādniekam, kas ilgākus gadus godam izpilda savu darbu vienā saimniecībā, vai vienā rajonā).

Visus šos uzdevumus var veikt vai nu pēc literātūras, dokumentiem, vai arī pēc vecāku cilvēku nostāstiem, u. t. t. un mazpulka sanāksmē iepazīstināt ar saviem pētījumiem arī pārējos mazpulka dalībniekus.

9.) Savākt dažādu audumu paraugus savā pagastā (dažāda materiāla, dažādu rakstu u. t. t.).

10) Savākt dažādu tautisku rotu, piederumu, senu darba rīku paraugus savā pagastā.

11.) Savākt cimdu un zeķu rakstus savā pagastā un pārzīmēt savāktos rakstus uz rūtaina papīra ar krāsainiem zīmuļiem vai ūdens krāsām taisni tādās krāsās un toņos, kādi ir cimdiem un zeķēm.

12.) Ierīkot mājās drēbju pakaramos un apavu noliekamos un rūpēties, lai drēbes un apavi būtu kārtīgi novietoti.

13.) Ierīkot mājās aizjūgu uzglabāšanai nepieciešamos pakaramos un rūpēties par aizjūgu kārtību un tīrību.

14.) Ierīkot mājās atkritumu bedri — komposta kaudzi (kas turpmāk noderētu paša mazpulka dalībnieka apstrādājamā lauciņa mēslošanai).

* * *

MAZPULKA DALĪBNIEKA MĀJĀS IZGATAVOJAMO SAIMNIECISKI-LIETDERĪGO PRIEKŠMETU SARAKSTS.

Koka darbi.

Virtuvei: gaļas dēlītis, maizes dēlītis, gaļas dauzāmais āmurs, kartupeļu stampiņa, soliņš spaiņu uzlikšanai, soliņš (taburete), kāju slaukļi (redelītes), nažu un karošu kastiņa, koka karotes, sviesta lāpstiņas.

Dzīvoklim: drēbju uzkaramais, drēbju uzliekamie koki, logu aizkaru koki, puķu galdiņš, nakts galdiņš, grāmatu plaukts, puķu mietiņi, bilžu rāmji, rokdarbu kastiņa, radio kastiņa, lineāls, spalvas kāti, klūgu darbi (no lazdu klūgām gatavoti krēsli, plaukti un t. t.).

Saimniecībai: maisu birka, uzraksta dēlītis (dalībnieka lauciņam), mietiņi (dalībnieka lauciņam), ceļa rādītājs, smēru lāpstiņa, veļas spraudes, sviesta nazis, stādamais urķis, sulu rene, masts karoga uzvilkšanai, izkapts kāts, grābeklis, cirvja kāts, lāpstas kāts, nēši, trepes, redeles, siles, nestavas, ķerra, ecēšas (koka rāmji ar dzelzs tapām), šļūces (ceļa un lauku), saku koki (somu), lecekļu logi, kartupeļu skalojamā mašīna, striķu vijamā mašīna, skaliņu pinamās stelles, jostu aužamais nazis un kociņi, adāmie irbji, kontrolligzdas, laktas, vistu siles, dzeramie trauki un olu pārsūtamās kastes.

Striķa darbi.

Auklu, pātagu, pinekļu un striķu vīšana, striķu galu nostiprināšana, atsperīšu iestiprināšana grožu galos, striķu sametināšana — savijot un sapinot, mezglu siešana.

Ādas šūšana un lāpīšana.

Šūjamās auklas (kurpnieku drāts) pagatavošana, šūjamās vietas vai ielāpa sagatavošana, šūšana ar vienu vai divām adatām vai cūku sariem, dzensiksnu šūšana ar ādas sloksnītēm, ādu ietaukošana.

Aizrādījumus saimnieciski — lietderīgo priekšmetu pagatavošanā var iegūt, sarīkojot mājas amatniecības kursus vai arī aicinot palīgā kādu vietējo amatnieku, vai rokdarbu skolotāju.

* * *

Ziņojam, ka mazpulku dalībnieki, kas šī gada ražojumu apskatēs ieguvuši I. godalgas, varēs sacensties, lai iegūtu apgabalu „diženais" pakāpi.

Sacensībā varēs piedalīties mazpulku dalībnieki, kas ārpus vasaras lauksaimniecības darba:

1.) Izpildījuši mazpulku iekārtas un darbības noteikumus un sava apgabala centrālās lauksaimn. organizācijas mazpulku nodaļas rīkojumus.
2.) Visu darbības laiku mazpulkā bijuši priekšzīmīgi mazpulka dalībnieki.
3.) Izgatavojuši un uzrādījuši mazpulka vadītājam saimnieciski lietderīgus priekšmetus, saskaņā ar mēnešraksta „Mazpulks" norādījumiem.
4.) Līdz 1935. g. 28. februārim iesūtījuši sava apgabala centr. lauks. organ. mazpulku nodaļā:
   a) tekošā gada mazpulka dalībnieka grāmatvedības grāmatiņu.

b) vismaz vienu ziemas rakstu darbu, kuŗu tēmāti minēti šinī „Mazpulka" numurā.

c) sarakstu par dalībnieka paša izgatavotiem saimnieciski-lietderīgiem priekšmetiem. Saraksts jāapstiprina mazpulka vadītājam.

* * *

Mazpulku diženiem, kas vēlas sacensties uz līdumnieka pakāpi, tas pats jāiesūta mazpulku padomei Rīgā, Baznīcas ielā 4-a.

* * *

Mēnešraksta „Mazpulks" redakcija lūdz pieteikties mazpulku dalībniekus, **kas var pārdot redakcijai atpakaļ „Mazpulka" 1931. gada 1. un 2. numurus**

PĒDĒJĀ MĒNESĪ LATV. LAUKS. CENTRĀLBIEDRĪBĀ PIETEIKTI UN MAZPULKU PADOMĒ APSTIPRINĀTI ŠĀDI MAZPULKI:

Latvijas lauksaimniecības centrālbiedrības vadībā:

Rīgas I. Poļu — 424., Gulbenes pilsētas — 425., Saikavas-Lejas — 444., Kalsnavas-Gribēnu — 445., Meirānu-Kalpaka — 446., Gaujienas-Umalnieku — 447., Aizkraukles — 458., Vecgulbenes-Blomes „Centība" — 459., Kraukļu — 460., Lauberes — 461., Pēterupes — 465., Salacgrīvas — 472., Augšgaujas — 473., Cesvaines I. — 474., Vecpiebalgas-Ogrēnu — 475., Vecpiebalgas-Upītes — 476., Berzaunes-Lipšu — 478., Galgauskas-Kropas — 479., Vīķu — 480., Staiceles „Cerība" — 481., Rozēnu — 482., Pleskodāles — 483., Kusas — 486., Rīgas-Saulsanu — 487. 3. Rīgas pils. ģimnāzijas — 490.

Kurzemes lauksaimn. biedrību savienības vadībā:

Pāvilostas — 426., Kazdangas pamatskolas — 427., Stendes — 456., Dunalkas — 457., Ulmales — 466., Apriķu — 467., Rudbāržu — 468., Nogales — 469.

Latgales lauksaimn. biedrību savienības vadībā:

Livānu kommercskolas — 451., Kārsavas krievu — 452., Viļēnu I. — 453., Rēzeknes „Vārpa" — 454., Varkavas — 455., Poznaņas — 462., Čeru — 463., Stūrišku „Pumpurītis" — 464., Krāslavas ģimnāzijas „Zelta grauds" 470., Sitas — 471., Rogavkas — 477., Istalsnas — 484, Mežvidu — 488.

Zemgales lauksaimniecības centrālbiedrības vadībā:

Neifeldes — 428., Līvbērzes — 429., Susejas — 430., Baltmuižas — 431., Jelgavas skolotāju institūta — 432., Grīvas — 433., Bauskas pilsētas — 434., Lestenes — 435., Gārsenes — 436., Dobeles ģimnāzijas — 437., Sērenes — 438., Daudzesas — 439., Rubenes — 440., Slampes — 441., Laukežu — 442., Iecavas lopkopības — 443., Vārnavas — 448., Jaunjelgavas — 449., Lamiņu — 450., Annenieku — 485., Jaunjelgavas žīdu — 489.

Mazpulku padome pie Latv. Lauks. Centrālbiedrības.

JAUTĀJUMI UN ATBILDES.

Atbilde Nr. 11.

Lauksaimniecības skolu beidzis jauneklis vai jaunava, kam nav sava zemes īpašuma, var savas zināšanas parādīt praktiskā darbā vietējā mazpulkā. Viņš var darboties pats mazpulkā un būt reizā arī padomdevējs mazākiem dalībniekiem. Pats savā mazpulka lauciņā (ko viņam neliegs ne vecāki, ne arī svešs zemes īpašnieks) viņš pārliecināsies

par savu zināšanu praktisko noderīgumu un pie citiem dalībniekiem viņš vēros, kā viņš prot zināšanas tālāk izplatīt lauksaimnieku jaunatnes vidū.

Alberts Dambis,
Aiviekstes mazpulka dalībnieks.

Vēl labas atbildes iesūtījuši: **Aiviekstes** — A. Zemītis; **Rūjienas** — J. Luika; **Lēdurgas** — K. Māleris; **Lubejas** — A. Spirģis; **Dundangas** — A. Īviņš; **Rembates** — J. Upāns; **Nīcas** — J. Kumpis, **Ērgļu-Katriņas** — H. Ģērmanis un **Neretas** — J. Tensons.

MĪKLAS.

MĪKLU ATMINĒJUMI.

(Sk. „Mazpulks" № 11.)

Diagonāļu mīklas atminējums:

1—2 = Kazdangas,
3—4 — Zemvairis,
5—6 = lidmašīna,
7—8 = kuļmašīna.

Rēbusa atminējums:

Kur vien spēji palīdzi,
maksu par to nelūdzi.

Pareizus mīklu atminējumus iesūtījuši sekoši mazpulku dalībnieki:

Abas mīklas atminējuši: **Aiviekste**: A. Zemītis; **Raunas un apk.:** J. Dāniels; **Sarkaņu:** A. Greiziņš; **Koņu:** A. Sniegs, A. Ozols; **Lēdurgas-Aijāžu:** I. Mālers; **Mērsraga:** H. Kiršteins, V. Kiršteins.

Rēbusu vien atminējuši: **Ezeres:** E. Spradzis; **Lubānas-Zvidzienas:** R. Pičs; **Gulbenes:** A. Kanaviņš, I. Šķipsna; **Valkas dārzkopju:** A. Jērums, T. Dikelsons; **Kalncempju:** V. Cauka; **Vecsaules:** E. Kronbergs; **Bilskas:** L. Krieviņš, H. Krieviņš; **Mālupes:** E. Arājs; **Aiviekstes:** A. Blūms, V. Vītoliņš, I. Ozols, E. Bērziņš; **Aizvīķu:** A. Gosiņš, A. Eidiņš, A. Gailis, A. Kliests; **Biržu:** T. Vībāns, A. Krūmiņš; **Burtnieku:** H. Ozols, H. Liepiņš, I. Bondārs, A. Rēvalds, Z. Jundzis; **Lādes:** L. Grundulis; **Alsviķu:** R. Brūmanis; **Sedmales:** K. Atslēga; **Duntes:** R. Ūdris; **Mārsnēnu-Startu:** I. Vilciņš; **Irlavas:** A. Jākobsons; **Mētrienas:** M. Tīkiņš; **Sāvienas:** J. Mežāks; **Ērgļu:** A. Bāliņš, E. Miķelsons, J. Bicevskis; **Jēkabpils:** O. Grantiņš, M. Grantiņš; **Brantu:** Ad. Puntulis; **Lēdmanes:** A. Pētersons, A. Jaunvīksna; **Jūdažu:** L. Bērziņš, L. Līcis, J. Aldermanis, H. Liepiņš, A. Paukšs, E. Bērziņš; **Klosteres:** K. Valkovskis, V. Valkovskis; **Naukšēnu:** K. Aspers; **Jaunpiebalgas-Pēternieku:** P. Apsītis; **Mazsalacas-Liču:** J. Cirulis; **Grundzāles:** V. Actiņš; **Siguldas:** J. Upmalis J. Lūris, Z Leimanis, L. Remerts, K. Remerts; **Lēdurgas:** A. Kuškis, K. Māleris, A. Purgailis, K. Purgailis, K. Zeltiņš, J. Eichenbaums, E. Teriņš; **Vatrānes:** T. Martinsons; **Taurenes:** P. Pinnis; **Rucavas:** A. Lākutis, A Milmis; **Lubejas:** J. Spirģis; **Bejas:** A. Upenieks, V. Strads, M. Zībiņš, E. Bērziņš; **Meņģeles:** A. Piegavs, A. Links, J. Bērziņš, L. Rengarte, A. Roķis; **Launkalnes:** V. Ruņģis, J. Vītols, E. Treikmanis; **Pušmucovas:** J Timoškāns; **Pokumīnas:** J. Abrickis; **Skujenes-Ežu:** J. Būris; **Pampāļu:** A. Suseklis, J. Ģēģermanis; **Priekules:** V. Francis; **Ērgļu-Katriņas:** H. Ģērmanis, B. Balodis, E. Krūmiņš, A. Balodis, K. Krūmiņš; **Lībagu:** I. Ulmanis, J. Ulmanis; **Turlavas:** J. Tontegode, U. Brantevics; **Kārķu:** R. Pāvuliņš, V. Vīlisters, V. Dainis; **Alojas:** G. Smilga; **II Alejas:** M. Bērtule; **Mērsraga:** M. Andersons, E. Grasis; **Vijciema:** O. Broks, K. Morītis, I. Ozols, L. Celminš, I. Knuts; **Dunikas:** J. Kalējs, K. Ozols, J. Laipnieks, J. Kūpels; **Jāņavārtu:** J. Šlisse; **Kazdangas pamatskolas:** A. Skudra.

ORNAMENTA MĪKLA.

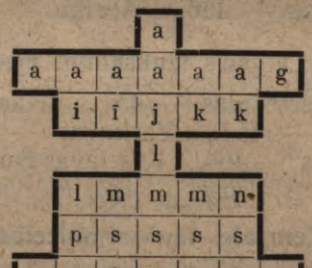

= burts
= vārieša vārds
= labība
= burts
= upe Latvijā
= darba rīks
= klaja vieta
= burts

Ja burti pareizi sakārtoti, tad vidējā rindā no augšas uz leju lasot dabūjam kādu organizāciju.

A. Graudēvics,
Vārmes mazpulka dalībnieks.

SKAITĻU MĪKLA.

1	2	3	4	5	6	1	6	5	4	3	2	1

Skaitļu vietā liekot burtus, dabūjam teikumu, kuru var lasīt no viena un otra gala, burtu sakārtojumu nemainot.

K. Kairis,
Bārtas mazpulka dalībnieks.

Miklu atminējumi iesūtāmi (var sūtīt uz pastkartes ar 10 sant. marku) „Mazpulka" redakcijai: Rīgā, Baznīcas ielā 4-a. dz. 6 līdz 1935. g. 5. janvārim.

Atbildīgais redaktors: RUDOLFS DZĒRVE.

L. Audze grām. sp. Rīgā, Baznīcas ielā 4-a (L. L. Centrālbiedrības gr. sp. nomnieks).

Apdomigs lauksaimnieks

lieto plaši pazistamos

Slāpekļa mēslus

Kaļķa salpetri I. G.
Natrona salpetri
Kaļķa-amonija salpetri
vai arī
Pilnmēslojumu Nitrofoska I. G.

Muitas artelis,

Rīgā,

Noliktavas ielā № 5.

Tālruņi: 23489, 22556, 22978.

Armijas Ekonomiskais Veikals

Rīgā, Audēju ielā 16. **Daugavpilī,** Valdemāra ielā 16. **Rēzeknē,** Latgales prospektā 16.

Manufaktūra:

Moderni audumi dāmu un kungu apģērbiem, kungu uzvalki, mēteļi, kažociņi — gatavi un uz pasūtījumu, zvērādas, grīdsegas, celiņi, aizkari.

Galanterija:

Virskrekli, zeķes, cimdi, puloveri, kravates, pidžamas, adītas jaciņas, ziemas sporta kombineizoni, portfeļi, naudas maki, rokas somiņas.

Apavi:

Dāmu, kungu un bērnu kurpes, botes un galošas, ādas un tūbas garie zābaki, getras, kungu apavi — arī uz pasūtījumu.

Apģērbi:

Kungu uzvalki, mēteļi, kažociņi — gatavi un uz pasūtījumu, lielā izvēlē zvērādas — kažokiem, apkaklēm un garnitūrai.

Delikateses:

Žāvēti laši, zuši un sīgas. Ikdienas svaigas desu preces. Zivju, gaļas, sakņu un augļu konservi. Kauti putni. Aukstais galds — pastētes, cepeši, medījumi.

Saldumi:

Šokolādes, konfektes, cepumi, rieksti, marmelāde, āboli, citroni. Lielā izvēlē Ziemassvētku figūras, eglīšu konfektes.

Aukstie ēdieni

biedrību, organizācīju un privatpersonu viesībām, dinejām u. c. sarīkojumiem. Bezmaksas piegāde veikala traukos.

Ziemas sportam

speciāli dāmu un kungu apavi slidošanai un slēpošanai. Silti tūbas zābaki medniekiem. Adītas preces un kombineizoni.

Ziemassvētkiem

lielā izvēlē eglīšu konfektes, šokolādes figūras, eglīšu izgreznojumi.

Visas pārtikas preces.

Vairumā un mazumā **Vairumā un mazumā**

Tēlefoni:

Veikala priekšnieks	23902	Vairuma nodaļa	23901
Kantoris	22095	Apģērbu nodaļa	32615
Pārtikas nodaļa	30245	Vīnu nodaļa	27329
Manufaktūras nod.	26510		